

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

សម្ភាសន៍ជាមួយ ទួន សេង ភេទប្រុស អាយុ៦២ឆ្នាំ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: ទាហានការពារព្រំដែននៅរតនគិរី

ស្រុកកំណើតនៅភូមិស្ទឹង ឃុំរលាំងកែន ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល
រស់នៅភូមិអូរស្វាយ ឃុំអូរស្វាយ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ខេត្តខត្តរមានជ័យ

ថ្ងៃទី២២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣

សម្ភាសន៍ដោយ: ឡុង ដានី

០២:០៧:១២

៤៩ទំព័រ

ដានី: សុំស្គាល់ឈ្មោះអីម្តងទៀតមិញ?

សេង: ខ្ញុំបាទឈ្មោះ ទួន សេង ។

ដានី: អាយុប៉ុន្មានហើយអីសព្វថ្ងៃ?

សេង: ខ្ញុំអាយុ៦២ ។

ដានី: អីស្រីគាត់ឈ្មោះអីដែរ?

សេង: ភួង ភី ។

ដានី: គាត់អាយុប៉ុន្មានដែលហើយអី?

សេង: គាត់អាយុ៥៥ ។

ដានី: អីសព្វថ្ងៃនេះរស់នៅក្នុងភូមិ ឃុំ ស្រុកអីដែរ?

សេង: ខ្ញុំរស់នៅក្នុងភូមិអូរស្វាយ ឃុំអូរស្វាយ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ខេត្តខត្តរមានជ័យ ។

ដានី: ហើយអីមានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

សេង: ខ្ញុំមានកូន៥ នាក់ ។

ដានី: ប្រុសប៉ុន្មាន ស្រីប៉ុន្មានដែរ?

សេង: ស្រី២ ប្រុស៣ ។

ដានី: គាត់ធំៗ អស់ហើយឥឡូវ?

សេង: មានគ្រួសារអស់៣ នៅ២ក្នុងបន្ទុកកំពង់តែរៀន ។

ដានី: គាត់រៀនដល់ណាដែរ?

សេង: មួយថ្នាក់១២ មួយថ្នាក់ទី៨ ។

ដានី: រៀនថ្នាក់ទី១២ នៅណាទៅសាលា?

សេង: នៅត្រពាំងប្រាសាទ ។

ដានី: ទៅរៀននៅគ្រូពាំងប្រាសាទវិញ?

សេង: បាទ ។

ដានី: ម្នាក់ទៀតថ្នាក់ទី៨រៀននៅ?

សេង: រៀននេះគេបង្កើតសាលានៅជិត ។

ដានី: អ្វីគិតហើយមានបំណងចង់ឲ្យកូនរៀនដល់ណាដែរ?

សេង: នេះស្រេចតែនិស្ស័យរបស់គេ ថាគេចង់ដល់គ្រឹមម៉ាណាចេះតែខូបត្ថម្ភគេទៅ យើងបង្ខំឬ យាត់យ៉ាងក៏អត់កើត ។

ដានី: អីចឹងតាមនិស្ស័យ ។

សេង: បាទ!

ដានី: បើសិនកូនចង់ដល់ណា តាមគេ?

សេង: បាទ! តាម ។

ដានី: បើចិត្តអីវិញចង់ឲ្យកូនរៀនខាងផ្នែកអីដែរ?

សេង: អាហ្នឹងតាមចំណង់របស់ខ្ញុំ គិតទៅតាមអត់កើត តាមទេពកោសល្យរបស់គេ ធ្លាប់ខ្ញុំជំនាន់ មុនចំណង់វាចង់ទៅអត់រួច អត់ចូលដែរ រៀនអត់កើត ។

ដានី: តាមអីវិញ អ៊ីយល់ថាការរៀនសូត្រ ការអប់រំ វាមានសារសំខាន់អីដែរ?

សេង: មានច្រើនសំខាន់ ព្រោះអីប្រទេសជាតិបត់បែនទៅតាមកាលៈទេសៈ អីចឹងបើសិនណា យើងចេះដឹងច្រើនទៅ ។ ទី១ ប្រកបអាជីវកម្មបើធ្វើអីក៏វាឆ្ងាយស្រួលដែរ ខ្លាហរណ៍ថា យើងធ្វើការងារ យើងវាចេះដឹងទៅមានការងារធ្វើ តែបើអត់ទេ នៅជាកសិករក៏មាន គំនិតផ្សេង សំរាប់រៀបចំជីវិត ។

ដានី: អីចឹងអ្វីគិតថាការរៀនសូត្រ ការអប់រំនេះសំខាន់?

សេង: បាទ!

ដានី: ហើយអ៊ីសព្វថ្ងៃប្រកបរបររកស៊ីធ្វើអីដែរ?

សេង: ខ្ញុំទី១ ធ្វើជំនួញនេះហើយ ទី២ធ្វើស្រែចំការ ។

ដានី: ជំនួញ ទី២ស្រែចំការ ។

សេង: បាទ!

ដានី: ហើយអ្វីកំណើតកើតនៅក្នុងភូមិ-ឃុំ ស្រុកអីដែរ?

សេង: ខ្ញុំនៅភូមិស្ទឹង ឃុំរំលាំងកែន ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ។

ដានី: ឪពុកអ្វីគាត់ឈ្មោះអីដែរ?

សេង: ឪពុកខ្ញុំគាត់ឈ្មោះ ទួន វ៉ែត ។

ដានី: ម្តាយ?

សេង: ម្តាយ ប៉ាល់ ម៉ើល ស្លាប់អស់ហើយ ។

ដានី: គាត់ស្លាប់តាំងពីអង្គាល់ទៅ?

សេង: ម្តាយស្លាប់យូរហើយ តែឪពុកទើបតែស្លាប់២ឆ្នាំនេះ ។

ដានី: គាត់ទើបតែខូច២ឆ្នាំនេះទេ! បងប្អូនប្អូននាក់ដែរអី?

សេង: ខ្ញុំមានបងប្អូន៦ នាក់ ប្រុស៣ ស្រី៣ ។

ដានី: អីកូនទីប្អូននាក់ដែរនៅក្នុងក្រុមសារ?

សេង: ចំពោះខ្ញុំកូនតែម្នាក់ទី១ ។

ដានី: បងគេបង្អស់?

សេង: បាទ!

ដានី: កាលពីក្មេងៗ អីរៀនសូត្រដល់ណាដែរ?

សេង: ខ្ញុំរៀនដល់ថ្នាក់ទី៧ ។

ដានី: នៅសាលានៅខាងណា?

សេង: សាលានៅខាង នៅឃុំមហាច តែខ្ញុំនៅកណ្តាលស្ទឹង តែសាលានៅឃុំមហាច នៅវត្តយស
មន្ត្រី ។

ដានី: នៅក្នុងវត្ត?

សេង: វត្តយសមន្ត្រី ។

ដានី: កាលពីក្មេងៗដូចអីមានប្រសាសន៍ថា កាលហ្នឹងយើងមានគោលបំណងថាយើងរៀនអីដល់
ណា? ចង់ធ្វើអីដែរកាលនៅក្មេង?

សេង: កាលពីក្មេងគិតទៅនិយាយពីប្រវត្តិ កាលនោះចង់សិក្សាឲ្យបានជ្រៅជ្រះនឹងគេដែរ តែ
ចែងឲ្យថាឪពុកម្តាយក្រ ហើយដល់ពេលអីចឹងឪពុកម្តាយនៅក្នុងនោះគាត់អត់គិតគូរអីទេ
គឺដូចជានេះអគ្រាន់កូលដ្ឋាននេះហើ អីចឹងហើយដល់ពេលខ្ញុំប្រឡង ដល់ថ្នាក់ទី៧ ប្រឡង
ចូលមកថ្នាក់ទី៦ ពីមុនវាបញ្ជាស ដល់ពេលអីចឹងវាខ្វះបញ្ជីជាតិហ្នឹង គ្រាន់តែបញ្ជីជាតិវា
តម្លៃច្រើន តម្លៃបង់សាលាច្រើនទៀត សំរេចចិត្តថាយប់ត្រឹមហ្នឹង ។

ដានី: សំរេចចិត្តថាយប់?

សេង: បាទ!

ដានី: ឆ្នាំណាដែលអីសំរេចចិត្តថាយប់?

សេង: ខ្ញុំឈប់គិតទៅឆ្នាំហុកប៉ុន្មាន ៦៨ ។

ដានី: ដល់ពេលអំឡុងឆ្នាំ៦៨ធ្វើអីទៀតទៅ?

សេង: កាលប្តឹងខ្ញុំទៅបួស បួសបាន២ឆ្នាំ ដល់ហើយកើតកលយុក្តនៅក្នុងស្រុកប្តឹង ក៏កើតជាចូល
កំលាំងតស៊ូប្តឹងតែម្តង ។

ដានី: រដ្ឋប្រហារអី?

សេង: ប្តឹងរដ្ឋប្រហារលន់ នល់ ។

ដានី: រដ្ឋប្រហារលន់ នល់ ឆ្នាំ៧០ អីសឹកហើយ?

សេង: បាទ! នៅអត់ទាន់សឹកទេ៧០ ។

ដានី: ៧០ អត់ទាន់សឹកទេ សឹកឆ្នាំណាវិញទៅអី?

សេង: សឹកនៅឆ្នាំ៧១ ។

ដានី: សឹកឆ្នាំ៧១ អីចេញទៅតស៊ូភ្លាមប្តូរមកដូះសិន?

សេង: បើសិនជានិយាយពីប្រវត្តិខ្ញុំបានចូលទៅសិក្សាគេ គេថាយកយុវជនទៅរៀនសូត្រ រៀន
ហើយមិនទាន់បានចូលទេ មកនៅនឹងឃុំប្តឹងធ្វើជាឈ្មួញឃុំប្តឹងចំនួន១ឆ្នាំ ។

ដានី: ហើយម៉េចទៀត?

សេង: ក្រោយមកបានចូលមកឃុំ ។

ដានី: ចូលនៅឃុំរំលាំងកែងប្តឹង?

សេង: ចូលនៅឃុំរំលាំងកែង ។

ដានី: ចូលមកយើងនៅឃុំធ្វើអីវិញ?

សេង: ចូលមកគ្មានធ្វើអី មានតែអារុំធុប្តឹងឯងតទល់ជាមួយសត្រូវ ។

ដានី: បានប៉ុន្មានឆ្នាំហើយទៅណាទៀតទៅ?

សេង: មួយឆ្នាំនៅក្នុងឃុំប្តឹងបានមួយឆ្នាំ ហើយបានខ្ញុំចេញមកភូមិភាគពិសេស មកនៅខាង ។

ដានី: ឆ្នាំចិតប៉ុន្មានដែលចេញមក?

សេង: ៧២ ។

ដានី: ឆ្នាំ៧២ចេញមកភូមិភាគពិសេស?

សេង: បាទ!

ដានី: ៧២ចេញមកភូមិភាគពិសេសនៅម៉ូណា? ហើយអីនៅកងណា?

សេង: ខ្ញុំនៅកាលប្តឹងវានៅកងពល១៤ អត់ទាន់៨០ ១ ទេ កងពល១៤របស់ស្ន សារៀន
ប្តឹងដែរ ។

ដានី: តែឆ្នាំ៧២ហ្នឹងមានកងពល១៤ហើយមិនទាន់ទេ?

សេង: ហ្នឹងទើបតែរៀបទេកងពល១៤ហ្នឹងទើបតែរៀបបង្កើត វាចំរុះពីដើមវាមានតែកងពល១១ ក្រោយមកមនុស្សកាន់តែច្រើន បានរៀបបំបែក ។ កងពល១៤ហ្នឹងយកពីត្បូងភ្នំពេញមក ១វរសេនាធំបង្កើតនៅខាងជើង ១វរសេនាធំកើតជាមួយកងពល ។

ដានី: អីចឹងយកពីត្បូង ពីខាង?

សេង: ពីខាងកណ្តាល, ភាគកែវ, កំពង់ស្ពឺ ។

ដានី: ហ្នឹងមួយវរសេនាធំ?

សេង: បាទ! នៅខាងជើងភ្នំពេញនេះ ។

ដានី: ខាងជើងភ្នំពេញ ខាងកន្លែងណាទៅ ខាងជើងភ្នំពេញ?

សេង: ខាងជើងភ្នំពេញគិតទៅ ខាងមុំកំពង់ស្ពឺ ខាងតំបន់ភ្នំត្រពាំងល្វា បង្កើតជាមួយវរសេនាធំ រួមទៅបង្កើតជាកងពល១៤ ។

ដានី: អីចឹងមានតែ២វរសេនាធំទេ?

សេង: បាទ! ដំបូងមានតែ២វរសេនាធំទេ ។

ដានី: វរសេនាធំលេខប៉ុន្មានទៅកាលនោះ?

សេង: ២វរសេនាធំ មានវរសេនាធំ៨១ហ្នឹងតែម្តង និង៨២ ។

ដានី: កាលហ្នឹងដាក់ថា៨១, ៨២ អីចឹងតែម្តង ឬមិនទេ?

សេង: ដាក់៨១, ៨២អីចឹងតែម្តង ។ វរសេនាធំ៨១, ៨២ ។

ដានី: អត់មាន១៤, ១៥អីទេ?

សេង: បាទ!

ដានី: ៨១, ៨២ទេកាលហ្នឹង?

សេង: បាទ!

ដានី: មានលីឈ្មោះ១៥, ១៦, ១៧អីដែលអត់?

សេង: ១៧មាន ក្រោយឡើងទៀតយកពីខាងត្បូងភ្នំពេញមកមួយវរសេនាធំ៧១៧ រៀបមកបំបង្កើតជា៨៣ទៀត រៀបចំនឹងបញ្ចូលជាវរសេនាធំទៀតកើតជា៨៣ វរសេនាធំ៨៣ ។

ដានី: វរសេនាធំ៨៣មួយទៀត ។

សេង: បាទ! ៣វរសេនាធំហើយកងពលហ្នឹង ។

ដានី: អីនៅវរសេនាធំណាទៅ?

សេង: ខ្ញុំនៅវរសេនាធំ៨១ ។

ដានី: កាលប្តឹងពីណាគេប្រធានវរសេនាធំ?

សេង: ប្រធានវរសេនាធំគឺកែវ សារឿន ។

ដានី: តាសារឿន មួយទៀត?

សេង: បាទ! មួយទៀត ។

ដានី: នៅខាងទិវាល?

សេង: ប្តឹងហើយនៅខាងកំពង់ស្ពឺ ។

ដានី: ហើយ៨២?

សេង: ៨២កាលប្តឹងខ្ញុំអត់ច្បាស់ដែរវរសេនាធំ តែវានៅផ្សេងៗគ្នា វាអត់នៅជុំគ្នា ។

ដានី: ហើយខាងកងពល តាសូ សារឿន ០៥?

សេង: បាទ! សូ សារឿន ហៅ០៥ ។

ដានី: អនុកាត់អត់មានទេ?

សេង: អនុកាត់កាលប្តឹងអត់មានទេ អ៊ី! អនុកាត់ខាងនេះ ចង់ភ្លេចហើយ ស្តីភ្លេចបាត់ ហើយយូរពេក ។

ដានី: ពេលអីចូលមកនៅកងពល១៤ នៅម៉ូណាទៅ?

សេង: កងពល១៤នៅខាងជើងភ្នំពេញ ម៉្ល៉ាត្រូវពាំងល្ងា ។

ដានី: ខាងជើងភ្នំពេញខាង ។

សេង: នៅស្រុកខាងនោះខត្តក្តី ។

ដានី: ហើយយើងវែកតាមណាទៅខ្លះ?

សេង: វែកតាមប្តឹងមក មកមុននេះទំនប់កប់ស្រូវ ។

ដានី: កាលប្តឹងយើងសហការជាមួយកងពលណាខ្លះ? យើងកងពល១៤?

សេង: វាមាន៣១០ គេមានខាង៣៨០ ប្តឹងមកពីនិរតីមកសហការគ្នា និរតីគេចាប់ពីខាងនេះដូរ អីចឹងកងពល១៤ និងកងពល៣១០ ពីខាងជើងដូរ ។

ដានី: ខាងជើងពីខាងភ្នំប្រសិទ្ធិ?

សេង: បាទ!

ដានី: ខាងអន្លង់ក្បាល កប់ស្រូវ?

សេង: អន្លង់ក្បាល ។

ដានី: ដល់ពេលឆ្នាំ៧៥ យើងវែកចូលភ្នំពេញទាំងអស់គ្នា?

សេង: បាទ! ឆ្នាំ៧៥ បានចូលភ្នំពេញ ។

ដានី: ចូលទៅភ្នំពេញ ទៅយរជើងនៅណាទៅ?
 សេង: ខ្ញុំក៏ពេល៨០ ១ ឈរចាប់ពីពេទ្យលោកសង្ឃទៅផ្សារថ្មី ផ្សារដើមករហ្នឹងកន្លែងស្អាត ។
 ដានី: ផ្សារថ្មីដែរ?
 សេង: បាទ! ផ្សារថ្មីមួយវរសេនាធំ ហើយផ្សារដើមករហ្នឹង ស្អាតហ្នឹងមួយវរសេនាធំ នៅកន្លែង
 ពេទ្យលោកសង្ឃមួយវរសេនាធំ ។
 ដានី: ចុះស្អាត?
 សេង: ស្អាតហ្នឹងមួយវរសេនាធំ ។
 ដានី: ស្អាតហើយនិងផ្សារដើមករជាមួយគ្នា?
 សេង: បាទ!
 ដានី: ហើយវរសេនាធំអីនៅម៉ូណា?
 សេង: ខ្ញុំនៅចាប់ពីពេទ្យលោកសង្ឃទៅដល់ផ្សារថ្មី ផ្សារដើមករ ។
 ដានី: ពេទ្យលោកសង្ឃ, ផ្សារថ្មី, ផ្សារដើមករ កាលហ្នឹងយើងធ្វើអីទៅ ពេលយើងចូលទៅ
 ដំបូង?
 សេង: អត់មានធ្វើអីទេ នៅការពារនៅហ្នឹង រៀបចំដុះសំបែង ។
 ដានី: កាលហ្នឹងប្រជាជនចេញអស់ទៅ?
 សេង: ប្រជាជនចេញហើយ ។
 ដានី: យើងចូលទៅ អីពេលចូលទៅដល់ប្រជាជនមិនទាន់ចេញទេ?
 សេង: មិនទាន់ចេញទេ ។
 ដានី: យ៉ាងម៉េចខ្លះទៅពេលដែលប្រជាជនចេញ?
 សេង: ប្រជាជនចេញទៅយើងចូលទៅប្រាប់គាត់ថាឲ្យចេញសិនទៅ ដើម្បីរៀបចំនៅក្នុងហ្នឹង ។
 ដានី: យើងប្រាប់កាលហ្នឹងមេៗ គាត់ប្រាប់មកថាឲ្យប្រាប់ប្រជាជនចេញទៅ ឬអីប្រាប់គាត់ខ្លួន
 ឯង?
 សេង: មេៗ ធ្វើដែនការពីមេមក ថាឲ្យរំដោះប្រជាជនចេញទៅក្រៅសិន យើងរៀបចំហើយចាំឲ្យ
 គាត់ចូលវិញ មេគេរៀបដែនការ ។
 ដានី: ជាដែនការអីចឹង?
 សេង: បាទ!
 ដានី: កាលហ្នឹងយើងត្រូវរៀបចំស្តីគេ ដើម្បីឲ្យប្រជាជនចេញ យើងត្រូវរៀបចំអី?
 សេង: រៀបចំបោសសំអាត គ្រប់គ្រងកន្លែងហ្នឹងខ្លាចគេរឹបកវិញ ។

ដានី: ខ្លាចខាងលន់ លន់ រឺបកវិញ?

សេង: បាទ! តែកាលនោះអត់ទាន់ឯករាជ្យភ្លាមទេ គឺនៅតតាំងគ្នារាប់ខែបានអស់ ។

ដានី: តតាំងគ្នាភ្នំក្រុងភ្នំពេញហ្នឹង?

សេង: បាទ! នៅតាមផ្ទះ បង្កប់ខ្លួននៅក្នុងផ្ទះ ។

ដានី: នៅប៉ុន្មានខែទៅ?

សេង: គិតទៅនៅក្នុងភ្នំពេញនៅអត់បានយូរទេ បានតែកន្លះខែ ។

ដានី: ទៅណាវិញទៅ?

សេង: រួចមកកងខ្ញុំចេញមកមុនគេ មកកន្លែងអន្លង់ក្លានមកធ្វើស្រែ ។

ដានី: អីចឹងចេញមកធ្វើស្រែទៀតទៅដល់ភ្នំពេញហើយ?

សេង: បាទ! ចេញមកធ្វើស្រែ ។

ដានី: តែកាលហ្នឹងនៅកងពល១៤នៅឡើយទេ?

សេង: បាទ! នៅកង១៤ ។

ដានី: ធ្វើស្រែនៅម៉ូណាទៅ? ព្រោះកង៣១០ គេធ្វើស្រែនៅម៉ូងហ្នឹងដែរ?

សេង: ធ្វើជាប់គ្នាហ្នឹង ៣១០ ហើយ៨០១ នៅជាប់គ្នា គឺជាប់ ។ ៣១០ ធ្វើមួយចំហៀងអីចឹង ៨០១ ធ្វើតាំងពីភ្នំពេញ, បឹងប្រយ៉ាប ទៅដល់ទំនប់កប់ស្រូវ អីចឹង៣១០ ក៏ធ្វើជួរហ្នឹងដែរ ជួរជាមួយគ្នាហ្នឹង ។

ដានី: តែកាលហ្នឹងយើងដូរជាកងពល៨០១ ហើយនៅ ពេលយើងទៅធ្វើស្រែ?

សេង: នៅទេ ដល់ពេលក្រោយបានមករៀប រំលាយខាងកងពល១១ ចូលមក បានកើតរៀបចំ ៨០១ ហ្នឹងនិយាយប្រវត្តិទៅ ដល់៨០១ ហ្នឹងមករតនគិរីហើយ ។

ដានី: អីចឹង៨០១ ហ្នឹង កងពល១៤ ក៏រំលាយដែរ?

សេង: បាទ! កងពល១៤ រំលាយ កងពល១១ រំលាយ រំលាយចូលគ្នាហើយកើតជាមួយកងពល កើតជា៨០១ ហ្នឹងតែម្តង ។

ដានី: ១៤, ១១, បញ្ចូលចេញជា៨០១?

សេង: បាទ!

ដានី: អីចឹង១៤ សមាសភាពទាំងអស់តែម្តង ឬយ៉ាងម៉េច ឬមានដកទៅណាមួយចំនួន?

សេង: អត់មានដកទៅណាទេ កាលនោះរៀបបញ្ចូលគ្នា អីចឹងអ្នកសមាសភាពគេមានជំនាញល្អ គេនៅមេ ដល់គេអត់ ជួនកាលមេមកនៅធ្វើកូន ត្រឹមអនុសេនាតូចមកកាន់មេក្រុម ។

ដានី: ១១ អីចឹង២ កងពល បញ្ចូលទៅជាមួយកងពល អីចឹងកងពល៨០១ ធំ?

សេង: ធំ ។

ដានី: មានប៉ុន្មានវរសេនាធំទៅ?

សេង: មាន៣វរសេនាធំ ។

ដានី: ៣ដដែល?

សេង: បាទ! ៣ដដែល ។

ដានី: កងពល១៤ មាន៣វរសេនាធំហើយ ដល់ពេលកងពល១១មាន៣វរសេនាធំទៀត ។

សេង: កាលនោះអូនអើយខ្ញុំនិយាយប្រាប់ឲ្យគ្រងតែម្តង កាលនោះមនុស្សវាស្គាល់ហើយ អីចឹង ទៅ២កងពលបូកមកមួយកងពលបានពេញសិទ្ធិ អីចឹងមួយអនុសេនាធំវាមាន១២០ , ១៤០ បានពេញសិទ្ធិ ។ កាលពីដំបូងនោះវាមួយអនុសេនាធំមែនតែមនុស្សមានតែ៣០ នាក់

ដានី: ដោយសារពេលដែលយើងធ្វើសង្គ្រាមទៅ ត្រូវវាបួស ស្លាប់ច្រើន ឬក៏យើងរៀបទៅមិន ទាន់ពេញ?

សេង: កាលសង្គ្រាមវាមានស្លាប់ខ្លះ កំលាំងយើងវានៅតិច ហើយបញ្ចូលពីក្រោមមកអត់ទាន់ ក្រោយមកគេមានដែនការ ដល់យើងឯករាជ្យសន្តិភាពហើយ យើងបញ្ចូលកងពលហ្នឹងឲ្យ វាពេញសិទ្ធិ កំលាំងដុំ ។

ដានី: អីចាំខែទេ ខែដែលយើងបញ្ចូលដាក់ឈ្មោះ៨០ ១ ?

សេង: ខ្ញុំអត់ចាំទេ តែកាលហ្នឹង៧៥ ។

ដានី: ៧៥ យើងរំដោះខែ៤ ។

សេង: រួចមកវាមិនយូរទេ គេរៀបចំហ្នឹង មើលខែ១១ ហ្នឹងរៀបចំហើយមករតនកិរីតែម្តង ។

ដានី: ពីព្រោះពេលដែលអីវាទៅក្នុងរៀបចំដូច្នោះបានតែកន្លះខែ យើងមកធ្វើស្រែនៅអន្លង់ក្បាច់ ។

សេង: នៅធ្វើស្រែ ។

ដានី: ចេញមកធ្វើស្រែបានយូរទេបាន?

សេង: ធ្វើស្រែហ្នឹងគិតទៅធ្វើតាំងពីខែ៤-៥ ដល់ខែ១១ បានចេញទៅទៀត ។

ដានី: គ្រាន់តែគេរៀបចំជាកងពល គេឲ្យចេញមករតនកិរីតែម្តង?

សេង: បាទ!

ដានី: ខែ១១ ដល់ពេលដាក់ឈ្មោះកងពល ម៉េចបានដាក់ឈ្មោះកងពល៨០ ១ ?

សេង: ហ្នឹងដល់ពេលហើយ តាមខ្ញុំដឹងថាកងពលរបស់មជ្ឈិម ។

ដានី: កងពលមជ្ឈិម ម៉េចបានយើងដាក់លេខ៨០ ១ ?

សេង: ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ វាយ៉ាងម៉េចៗ យើងអត់ដឹង ។

ដានី: ដល់ពេលកងពល៨០ ១ មាន៣វរសេនាធំដដែល?
 សេង: បាទ! មាន៨១, ៨២, ៨៣ ។
 ដានី: អីចឹងដូចតែនេះដែរ?
 សេង: បាទ! ដូចតែនេះដែរ ។
 ដានី: វរសេនាធំ៨១, ៨២, ៨៣ ។ អីនៅប៉ែតប៉ុន្មានវិញ?
 សេង: ខ្ញុំនៅ៨១ ។
 ដានី: នៅ៨១ដដែល?
 សេង: បាទ! គ្រាន់តែនៅវរៈ២២កាលនោះ ។
 ដានី: កាលនោះវាមាន២២ ។
 សេង: វាមានវរសេនាធំ៨១ ហ្នឹងមិនមែនដាក់សរុបគ្នាទេ ព្រោះកងរៀបចំរុះ វាមាន២២, វាមាន
 ១៥ វាមាន១១ ។
 ដានី: អីចឹងវរសេនាតូច២២, វរសេនាតូច១៥ ។
 សេង: វរសេនាតូច១១ ។
 ដានី: មាន៣វរសេនាតូចកាលហ្នឹង?
 សេង: មាន៣វរសេនាតូច ។
 ដានី: អីនៅ២២ ។
 សេង: ខ្ញុំនៅ២២ ។
 ដានី: កាលហ្នឹងអីតូនាទីអីដែរ?
 សេង: កាលនោះខ្ញុំអត់ទាន់មានតូនាទីអីទេ គឺនៅជាយុវជន ។
 ដានី: អត់ទាន់មានក្រុម ឬក៏អនុសេនាធំ សេនាតូចទេ?
 សេង: បាទ! នៅ ។
 ដានី: កាលហ្នឹងប្រធានវរសេនាតូចពិណាកេ?
 សេង: ប្រធានវរសេនាតូចគឺ ឈឿន ស្ទីឈឿន ទេ ។
 ដានី: គាត់នៅទេសពូថ្ងៃ?
 សេង: អត់នៅទេ ។
 ដានី: វរសេនាធំនៅ កែវ សារឿន ដដែលឬដាស់?
 សេង: កែវ សារឿន ។
 ដានី: កាលហ្នឹងកងពលនៅតាសូ សារឿន ។ រងកងពល?

សេង: រងកងពលក្រោយមកឡើង កែវ សារឿនហ្នឹង ។

ដានី: កែវ សារឿន ដែរ?

សេង: បាទ!

ដានី: ដល់ពេល កែវ សារឿន កាត់ឡើង ពីណាគេមកជំនួសកន្លែង៨១?

សេង: ៨១កាលហ្នឹងពីណាគេទេ ដូចជាលោកស៊ីម ។

ដានី: អ៊ីស៊ីម នៅខាងទូលចារ?

សេង: បាទ! កាលមុនកាត់នៅវៈ២២ កាលនោះដូរចុះ ដូរឡើង ក្រោយមកកាត់ ។

ដានី: កាត់កាន់មួយរយ: ?

សេង: កាន់មួយរយ: ដល់ក្រោយមកបានស្អី ម៉ៅ ។

ដានី: ម៉ៅ សព្វថ្ងៃកាត់នៅម៉ាឡៃ?

សេង: បាទ! នៅម៉ាឡៃ ។

ដានី: ម៉ៅ ហ្នឹងកាត់កាន់ដល់?

សេង: អត់ទេ កាន់មក ដល់៨៣បានរៀបចំកាត់នៅខាងម៉ាឡៃ ដល់ឡើងមកមានអី ឆិន ខួន
នេះវៈសេនាធំហើយឡើងកងពល ។

ដានី: ឆិន ខួន ថាកាត់ស្លាប់ជាមួយតា០៥, ០៦?

សេង: ហ្នឹងហើយ ។

ដានី: ដល់៨២អ៊ីស្កាល់ទេ?

សេង: កាលនោះមានតាសៀន ។

ដានី: តាសៀន កាត់នៅរហូតបូមានផ្លាស់ប្តូរ ។

សេង: តាសៀន ឥឡូវអត់ឃើញ បែបនៅមណ្ឌលកិរិមិនដឹង ។

ដានី: អត់មានផ្លាស់ប្តូរពីណាមកជំនួសតាសៀន អីទេ?

សេង: ផ្លាស់ ដល់ពេលនេះមក តាសៀន រៀបចំទៅ៧២០ ។

ដានី: ពីណាជំនួសវិញ?

សេង: ជំពាក់ដំពិនច្រើនណាស់ អត់ស្តូវនេះទេ កាលនោះមេរៀបចំដូចជាមិនជាប់បានយូរ ១ឆ្នាំ
ផ្លាស់មេនេះ មេនោះ ។

ដានី: ៨៣?

សេង: ៨៣ កាលនោះតាឡឺ កាត់ស្លាប់ហើយ ។

ដានី: តាឡឺ កាត់ជនជាតិ?

សេងៈ បាទ! ជនជាតិ ។

ដានីៈ កាលនោះ៨១ ពេលដែលយើងរៀបចំខែ១១ រៀបចំកងពល៨០១ ហើយយើងចាប់ផ្តើម ចេញទៅរតនគិរីតែម្តង?

សេងៈ បាទ! ចេញទៅរតនគិរី ។

ដានីៈ ជិះអីទៅ?

សេងៈ កាលហ្នឹងជិះកណ្តុត ។

ដានីៈ ជិះទៅណាទៅ?

សេងៈ ជិះកណ្តុតដល់ក្រចេះ ដល់ពេលពីក្រចេះទៅជិះឡានតទៅទៀត ។

ដានីៈ ទៅដល់រតនគិរីខែប៉ុន្មានទៅ?

សេងៈ គិតទៅវាខែ១២ ។

ដានីៈ ខែ១២ទៅដល់រតនគិរី?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ហើយអ៊ីយរជើងនៅណាទៅ? វារសេនាធំអី?

សេងៈ ឈរជើងនៅបរកែវ, បាងលុង ទីតាំងវារសេនាធំនៅបរកែវ ។

ដានីៈ មន្ទីរកងពលនៅណា?

សេងៈ មន្ទីរកងពលនៅរឿនសៃ ។

ដានីៈ មន្ទីរកងពលនៅរឿនសៃ វារសេនាធំ៨១ នៅបរកែវ ។

សេងៈ បរកែវ ។

ដានីៈ យើងការពារព្រំដែនច្រកណាខ្លះ?

សេងៈ ខ្ញុំ៨១ ដូរហូដីមិញ ។

ដានីៈ ដូរលំហូដីមិញ?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ចុះខាង៨២, ៨៣ នៅខាងណា?

សេងៈ ៨២នៅជាប់ព្រំដែនលាវនេះទៅ ហៅអីគេទេ ។ ដល់៨៣ចាប់ដែ៨១ នៅអូរដំបូក ។

ដានីៈ ស្រុកអីគេហ្នឹងអូរដំបូក?

សេងៈ មិនដឹងស្រុកអីគេ ។

ដានីៈ អីនៅរតនគិរីរហូត?

សេងៈ នៅរតនគិរីគិតទៅប៉ុន្មានឆ្នាំ៤ - ៥ឆ្នាំ ។

ដានី: អ្វីមានប្រសាសន៍ថាកាលហ្នឹងឈឺ?

សេង: រឿងក្រុនចាញ់នោះជាងវែក្លាទៀត ត្រឹមកងវ័រៈៗ ពេញសិទ្ធិហ្នឹងនៅតែពាក់កណ្តាលទេ ។

ដានី: ម៉េចអីចឹង?

សេង: ក្រុនចាញ់តែម្តង ដូចអូនឯង ហើយនិងខ្ញុំ នៅដដែលក្នុងស្នែកឡើងមានបាត់មួយហើយ ។

ដានី: ក្រុនចាញ់កាលហ្នឹង ក្រុនចាញ់ដល់ស្លាប់តែម្តង?

សេង: បាទ! ក្រុនចាញ់សន្តិ ជួនកាលខ្លះមើលជា ជួនកាលខ្លះមើលមិនជា ។

ដានី: យ៉ាងម៉េចបានកើតជំងឺក្រុនចាញ់ដោយសារម្តងទៀត? ដោយសារយើងហូបទឹកអត់ស្អាត?
យ៉ាងម៉េចដែលហ្នឹង?

សេង: តាមការពិតទៅរឿងវិធានការអនាម័យមានគ្រប់បែបយ៉ាង គ្រាន់តែអង្គុយ ដេកក៏ឲ្យដេក
ក្នុងមុងដែរ ពេទ្យគេមានការរិះគន់ យើងទ័ពអត់ប្រុងប្រយ័ត្ន គេរិះគន់អីចឹងទៅ តែមូល
ហេតុមកពីមូស រកឃើញមូសហ្នឹងទៅកំចាត់មូសហ្នឹងទៅ បាននៅបាន លែងអី មកដល់
៧៧ហើយបានលែងអី ។

ដានី: ដល់ពេលយើងដឹងពីរបៀបកំចាត់មូស?

សេង: បាទ!

ដានី: អីចឹងក្រុនកាលហ្នឹងសំខាន់បំផុតមកពីមូស?

សេង: មកពីមូស ។

ដានី: ព្រោះយើងលែងអី យើងទៅនេះ ទៅនោះមូសខាំវាមិនអាចជៀសផុត ។

សេង: ដើរធ្វើការ កាលនោះនៅទ័ពមែនពិត តែធ្វើស្រែ លើកភ្នំស្រែ ជាប្រពន្ធតាមកង
តាមវ័រៈ ។

ដានី: អីចឹង?

សេង: បាទ!

ដានី: ទ័ពកាលហ្នឹងយើងធ្វើស្រែដែរ?

សេង: ធ្វើស្រែខ្លួនឯងហើយទប់ត្រូវខាងប្រជាជននៅតំបន់នោះទៀត ព្រោះអីប្រជាជននៅតំបន់
នោះកាត់ខ្សោយណាស់រឿងសេដ្ឋកិច្ច ។

ដានី: យើងធ្វើហើយយើងទប់ត្រូវទៅកាត់ទៀត? កាត់អត់ចេះធ្វើស្រែ?

សេង: មិនមែនថាមិនចេះទេ កាត់ចេះ តែកាត់ធ្វើចំការ ក្នុងមួយរដូវយ៉ាងច្រើនហូបបាន៣ខែ រួច
ពីហ្នឹងកាត់អស់ហើយ ។

ដានី: យើងមានបង្ហាត់កាត់ឲ្យធ្វើស្រែទេ?

សេង: កាលនោះនៅឡើយទេ គ្រាន់តែចុះជួបគាត់ អប់រំគាត់ ឲ្យគាត់ចេះស្ងៀកពាក់ខោអាវ ហ្នឹង បើនិយាយប្រវត្តិរតនកិរិកាលទៅដំបូង ទេមានតែពឹងទេមនុស្សប្រុសយើង អីចឹងមនុស្ស ស្រីមានអាវអាណេះ មនុស្សប្រុសមានតែពឹងទេ ។

ដានី: អីចឹងនៅក្នុងភូមិដែរ?

សេង: នៅក្នុងភូមិ តែភូមិកាត់ម្តុបៗ អីចឹង ។

ដានី: តែអីទៅការពារនៅតាមព្រំដែនហ្នឹង យើងនៅក្នុងភូមិជាមួយជនជាតិដែរ?

សេង: អត់នៅជាមួយទេ នៅក្បែរៗ កាត់ ។

ដានី: កាលនៅរតនកិរិ នៅបរកែវ ក្នុងតំបន់ប៉ុន្មានទៅ?

សេង: តំបន់ប៉ុន្មាន ដូចតំបន់ ដូចទីប៉ុន្មានទេ អត់យល់ដែរ ។

ដានី: អីទៅបានប៉ុន្មានខែ ប៉ុន្មានឆ្នាំ បានឈឺមកដេកពេទ្យនៅភ្នំពេញ?

សេង: កាលមកដេកពេទ្យនៅភ្នំពេញ ឈឺអត់បានដេកពេទ្យដល់នេះទេ ព្រោះអីពេទ្យគេមានថ្នាំ ព្យាបាលនៅនោះហើយអត់មានបានបញ្ជូនមកភ្នំពេញទេ ដែលបញ្ជូនមកភ្នំពេញដោយសារ វ៉ៃគ្នារបួស ការពារព្រំដែននៅជួរហ្នឹងមិញ ។

ដានី: ឆ្នាំណាហ្នឹង?

សេង: អាហ្នឹងឆ្នាំ៧៧ នេះហើយ ដែលរបួសមកដេកពេទ្យនៅ៧៧នេះ ។

ដានី: អីចឹងកាលពីទៅនៅនោះឈឺអត់មានមកទេ?

សេង: អត់មានមកទេ ។

ដានី: អីនៅរៈ៨១ ហ្នឹងរហូត?

សេង: បាទ! នៅរហូត ។

ដានី: កាលហ្នឹងពេលដែលវ៉ៃខ្លាំង វ៉ៃពេលណាទៅ?

សេង: វ៉ៃខ្លាំងនៅកន្លែងខ្ញុំខែ៧ ឆ្នាំ៧៧ហ្នឹងតែម្តង ។

ដានី: ខែ៧ ឆ្នាំ៧៧ វ៉ៃខ្លាំង?

សេង: វ៉ៃខ្លាំងខាងកងខ្ញុំហ្នឹងហើយ ចាប់ផ្តើមមុនគេ ៨២, ៨៣ នៅឡើយទេ ។

ដានី: វ៉ៃខ្លាំងយ៉ាងម៉េចដែរ បើតាមអី?

សេង: បើនិយាយប្រវត្តិមុនដំបូងដោយសារព្រំដែនសីមា កាលខ្ញុំទៅដំបូងនិយាយប្រវត្តិឲ្យអស់ចុះ ទៅខាងកងស្រុក កងភាគនៅហ្នឹង អត់ទាន់ស្គាល់ព្រំដែនទេ ដល់យើងទៅ ខ្ញុំទៅដល់បរកែវ គឺបានកន្លះខែបានស្រាវជ្រាវរកព្រំដែន ។ ដល់ព្រំដែនពិនិត្យទៅព្រំដែននៅ១០ - ២០ គីឡូ ទៀត បានដល់ព្រំដែនរបស់ខ្លួន អីចឹងហើយដល់ពេលសួរភូមិភាគថាបរកែវហ្នឹងហើយ

ព្រំដែន អីចឹងអត់ទេ រុករានទៅរកចំណុចព្រំដែនឃើញ រកឃើញអីចឹង មុនដំបូងទាក់ទងគ្នា ហើយគេមកបោះទីតាំងនៅកន្លែងយើងដែរ ។ មុនដំបូងទាក់ទងគ្នាដោយសន្តិវិធីរាប់គ្នាទៅ វិញទៅមក តែកិច្ចសន្យាថាដីយើងប្រគល់ឲ្យយើងវិញ ដីគេៗទៅនៅ ក្រោយឡើងមកចេះ តែអីអើតែមាត់ ក្រោយមកទៀតរឿងដែលកើតមុនខ្ញុំនៅដាច់ គឺរឿងបង្កើតឡាក់តែម្តង ដល់ពេលទៅដឹងថាបង្កើតឡាក់ហើយ ទៅមកចេះតែសែនបង្កើតឡាក់ទៅវិញទៅមកៗ ចាប់ផ្តើមវែកគ្នា ។

ដានី: បង្កើតឡាក់ហ្នឹងដកឡើងកើតដែរ?

សេង: បាទ! សែនគ្នា៤នាក់ បង្កើតឡាក់ចាក់ស៊ីម៉ង់ ។

ដានី: សែនទៅសែនមក?

សេង: សែនទៅសែនមក ។

ដានី: ដល់ពេលវែកគ្នា យើងវែកខ្លួនឯងតែម្តង ឬខាងលើបញ្ហាមក?

សេង: ខាងលើព្រោះយើងមានតួនាទីថាភារកិច្ចការទឹកដី ទឹកដីគេឈ្នានពានហើយដោះស្រាយគ្នា អត់ចេញ មានតែយោធា យោធាវែកគ្នា ។ វែកដំបូងនៅខ្សែបន្ទាត់ព្រំដែនហ្នឹងគឺដូរហូដីមុំព្យា ខ្ញុំនៅឈរហ្នឹងតែម្តង ខ្ញុំបានរច្ចសហ្នឹងម្តងតែអត់បានមកដេកពេទ្យដល់នេះទេ តែដេកពេទ្យ ត្រឹមរឿនសែននេះ ។

ដានី: ហ្នឹងរច្ចសហ្នឹងសារហើយ?

សេង: បាទ!

ដានី: រច្ចសត្រូវត្រង់ណាទៅ?

សេង: កាលហ្នឹងនេះខ្ញុំត្រូវបោះដៃដុត ត្រូវក្បាល ។

ដានី: ហ្នឹងមួយសារហើយ ពេលហ្នឹងអ្វីមានតួនាទីហើយ?

សេង: ពេលហ្នឹងខ្ញុំអនុក្រម ។

ដានី: ដល់ហើយវែកគ្នាខ្លាំងខែ៧ ឆ្នាំ៧៧ហ្នឹង វែកយ៉ាងម៉េចដែរ? យើងវែកទប់ទល់បាន យើង មានប្រៀប យើងឈ្នះដែរ?

សេង: ទប់ទល់បានតែមួយជួរព្រំដែនហ្នឹង យើងកុំឲ្យចូលដីយើង ចូល៧៨នេះខ្លាំងមែនទែនក៏ចូល ដល់ដីយើង ចូលមកបោះបន្ទាយដល់អូរតាង អត់ទាន់ដល់បរកែវ ។

ដានី: យើងទប់អត់បាន?

សេង: ទប់អត់បាន ។

ដានី: កំលាំងគេច្រើនពេកឬយ៉ាងម៉េច?

សេងៈ កំលាំងគេច្រើន មួយហិកហ្វីត៣០ ទល់នឹង១ អ៊ីចីងមែន កំលាំងយើងតិចតួច ហើយ កំលាំងគេលើសលប់ យើងមិនអាចទ្រាំទ្របាន ។

ដានីៈ កាលហ្នឹងខាងលើគេប្រាប់មកដែរ ថាយើង១ទល់គេ៣០ ។

សេងៈ បាទ! គ្រាន់តែគេកំចាត់ទស្សនៈចាញ់និយម ទោះបីយើងថាចាញ់តែនៅតែធ្វើ ។

ដានីៈ គេប្រាប់ថា៣០ ទល់នឹង១ យើងនៅតែរឺឈ្នះ?

សេងៈ ថាអត់ឈ្នះទេ តែរឺការពារហ្នឹង គ្រាន់តែមិនរត់ ចុះចាញ់អត់ធ្វើ វានៅតែធ្វើទោះបីជា ចាញ់ នៅតែធ្វើស្លាប់ក៏នៅតែធ្វើ ។

ដានីៈ គេចូលមកនៅដីយើង ចូលមកដល់កន្លែង ។

សេងៈ ចូលមកដល់គិតទៅដូរខាងនេះបរកែវ ។

ដានីៈ ជិតដល់ទ្វីបស្រុកបរកែវ?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ពេល៧៨ ចូលមកយើងមកនៅណាវិញ?

សេងៈ យើងនៅហ្នឹង នៅរាយទ័ពតាមព្រំដែន រឺតាមកងពល គាំទ័ព៧៣, ៨២ ចាប់ផ្តើមកាត់

ដានីៈ ចាប់ផ្តើមរឺតាមគ្រប់មុខសញ្ញា?

សេងៈ បាទ! គ្រប់មុខសញ្ញា ។

ដានីៈ តែខាង៨២ នៅខាងលាវរឺដែរ?

សេងៈ ជាមួយលាវរឺអត់រឺទេ តែរុញមកជួយខាង៨១ ហើយនិង៨៣ទល់មុខយួន ហើយខាង៨២ គេនៅខាងលាវរឺទេ តែនោះអត់កើតអី ពាញមកជួយនៅនេះទាំងអស់ ។

ដានីៈ ជួយនេះទាំងអស់?

សេងៈ បាទ! មកចាប់ដៃគ្នាកាត់នៅតាមបន្ទាត់ ។

ដានីៈ ដល់ពេលអីត្រូវរឺបួស ត្រូវខែណាទៅ?

សេងៈ ខ្ញុំគិតទៅ៧៨ ខែ១០ ។

ដានីៈ ខែ១០ ៧៨?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ត្រូវខ្លាំងតែម្តងកាលហ្នឹង?

សេងៈ ត្រូវខ្លាំង ត្រូវគេបញ្ជូនតាមយន្តហោះ ។

ដានីៈ ត្រូវរឺបួសហ្នឹងអីចាំទេ កាលហ្នឹងយ៉ាងម៉េចពេលដែលអីត្រូវរឺបួសរឺកន្លែងណា? រឺយ៉ាង ម៉េចបានត្រូវរឺបួស?

សេង: ខ្ញុំត្រូវរួសវៃនៅគេហៅថាបឹងឈូក ដល់ពេលវៃទៅ កាលពីល្ងាចខ្ញុំវៃបានយកសម្ភារៈ
ដល់ពេលព្រឹកឡើងទៅទៀត ទៅជាន់ព្រានគេ ។

ដានី: ត្រូវរួសកន្លែងណាទៅអីកាលនោះ?

សេង: កាលនោះខ្ញុំត្រូវជង្គង់ ។

ដានី: ត្រូវតែជង្គង់ទេ?

សេង: ត្រូវជង្គង់ ត្រូវភ្នៅ សុះច្រើន ។

ដានី: ត្រូវគ្រាប់អីទៅកាលនោះ?

សេង: កាលហ្នឹងវាដូចជា៨០ ។

ដានី: ប៉ុន្តែយើងត្រូវរួសទៅខាងយើងយកមកបាន?

សេង: កាលនោះដែលខ្ញុំនាំទ័ពទៅខ្ញុំមានគ្នា១២នាក់ហើយ ដល់ពេលខ្ញុំរួស៣នាក់ រួចពីហ្នឹងខ្ញុំឲ្យ
នៅតទល់ហ្នឹង ។

ដានី: អីមកក្រោយរួចដែរ?

សេង: មកក្រោយ ដល់ហើយកំលាំងគេរៀបចំទៅជួយ ។

ដានី: កាលនោះអីតួនាទីអីគេ?

សេង: ខ្ញុំនៅត្រឹមមេក្រុម ទើបឡើងមេក្រុម ។

ដានី: ត្រូវហើយយន្តហោះគេទៅដឹកយកមកភ្លាម?

សេង: ហ្នឹងហើយ យន្តហោះដឹកនៅកន្លែងរឿនសៃ ។

ដានី: បញ្ជូនអីពី?

សេង: បញ្ជូនពីអូរតាងមករឿនសៃ ដីវាចូល៥០ - ៦០ គីឡូដែរមកដល់រឿនសៃ ។

ដានី: ត្រូវរួសៗ នៅអូរតាង?

សេង: បាទ! ត្រូវរួសនៅបឹងឈូក ។

ដានី: យន្តហោះម៉ាកអីដែលទៅដឹក?

សេង: ដាកាតា ។

ដានី: ដឹកអ្នករួសប៉ុន្មាននាក់ ដែលដឹកមកភ្នំពេញ?

សេង: កាលមកជាមួយខ្ញុំ ១០ នាក់ជាង ។

ដានី: ដឹកពីរឿនសៃមកភ្នំពេញ?

សេង: រឿនសៃមកភ្នំពេញ មកពេទ្យគេហៅពេទ្យ៧៨ ។

ដានី: ទាំងអស់គ្នា មកពេទ្យ៧៨ទាំងអស់គ្នា?

សេងៈ ពេទ្យ៧៨ទាំងអស់គ្នា ។

ដានីៈ ពេទ្យ៧៨បើតាមអ័ប្រា ពេទ្យអីគេ? អាហ្នឹងគេហៅពេទ្យអី?

សេងៈ ពេទ្យពីដើម ពេទ្យរបស់ឪពុកសម្តេចកាលហ្នឹង ដល់ក្រោយមកគេដាក់៧៨ បើពេទ្យព្រះ
កេតុមាលា គេដាក់៦មករា ។

ដានីៈ ពេទ្យព្រះកេតុមាលាជាប់វត្តភ្នំគេដាក់៦មករា?

សេងៈ ៦មករា ។

ដានីៈ បើពេទ្យ៧៨ ពេទ្យនៅម្តុំណា?

សេងៈ ពេទ្យ៧៨នៅជាប់ស្ពានត ។ បើពេទ្យរូស្ស៊ីគេដាក់ពេទ្យអីទៀត ។

ដានីៈ ពេទ្យ១៧?

សេងៈ ១៧ ។

ដានីៈ ពេទ្យ៧៨ ពេទ្យមន្ទីរវង្ស?

សេងៈ ពេទ្យមន្ទីរវង្សហ្នឹងហើយ ។

ដានីៈ តែវាឆ្ងាយពីស្ពានតដែលតា?

សេងៈ អត់ឆ្ងាយប៉ុន្មានទេ ។

ដានីៈ ដើរប្រហែលប៉ុន្មាន?

សេងៈ បើយើងដើរតែបន្តិច ចេញមកផ្សារដើមករហ្នឹងឯង មកនេះបានផ្សារថ្មី ហើយទៅចេះជិត
វាំងវត្តខណ្ឌឡោមហ្នឹងបាត់ហើយ ។

ដានីៈ ពេទ្យមន្ទីរវង្ស! ហើយអ័រសំរាកនៅពេទ្យហ្នឹងយូរទេ?

សេងៈ បានយូរដែរ ខ្ញុំប្រហែលជា២ខែ ។

ដានីៈ ២ខែ ខែ១២?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ សំរាកពេទ្យហ្នឹង២ខែ?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ពេទ្យណាខ្លះដែលគេមកមើល?

សេងៈ ពេទ្យហ្នឹងអត់ចាំទេ ពេទ្យនៅព្យាបាលអាការទី២ ខ្ញុំមានពេទ្យរុន, ពេទ្យអីគេទេ ។

ដានីៈ ពេទ្យ៧៨ហ្នឹងពេទ្យរបស់?

សេងៈ ពេទ្យរបស់មជ្ឈឹម ។

ដានីៈ សំរាប់កងទ័ព ឬរបស់ស៊ីវិល?

សេង: ពេទ្យកងទ័ព ។

ដានី: តែអ្វីធ្លាប់បានទៅពេទ្យ៦មករា?

សេង: អត់ដែលបានទៅ ។

ដានី: ដល់ពេលអ្វីសំរាកនៅពេទ្យហ្នឹង២ខែហើយយ៉ាងម៉េចទៀត?

សេង: ក្រោយឡើងទៀតខ្ញុំមកវិញ ។

ដានី: បញ្ជូនមក?

សេង: ជាហើយមកវិញ មកនៅមន្ទីរពេទ្យកងទ័ពក្រុងភ្នំពេញ ក្នុងមន្ទីរពេទ្យសាធារណៈស្ថិតនៅភ្នំពេញ ក្នុងខែ ។

ដានី: កន្លែងស្នាក់នៅមន្ទីរពេទ្យហ្នឹង?

សេង: មន្ទីរពេទ្យដល់ពេលគេចេញមក គេបំប៉នអ្នករួមស្រីមានសាច់ មានឈាម ។

ដានី: ហ្នឹងរបស់សេនាធិការដែរ?

សេង: បាទ! របស់សេនាធិការ ។

ដានី: របស់មជ្ឈឹម?

សេង: បាទ! ដល់ក្រោយមកបានខ្ញុំដោះកាណូតមកនៅត្រីមក្រចេះ ថ្មត្រៃ ។

ដានី: នៅជិតសាលាសន្តិសុខ?

សេង: ហ្នឹងដំបូងនៅហ្នឹងហើយ កន្លែងមន្ទីរពេទ្យជិតសន្តិសុខ កន្លែងផ្លូវក្រុងក្រចេះ ខាងនោះ ពេទ្យលោកសង្ឃ ។

ដានី: កន្លះខែហើយបានអីដោះកាណូតមកវិញ ដោះក្រចេះទេមកវិញ?

សេង: កាណូតមកវិញដោះក្រចេះ កាលនោះចេញ១២នាក់ ។

ដានី: ដល់ពេលដោះកាណូតមកយប់នៅក្រចេះ?

សេង: នៅក្រចេះ ។

ដានី: ហើយយ៉ាងម៉េចទៀត?

សេង: នៅក្រចេះហ្នឹងកន្លះខែទៀត ។

ដានី: ម៉េចបានយូរម៉្លោះ?

សេង: ហ្នឹងថា នៅបំប៉ន ។

ដានី: នៅបំប៉នទៀត?

សេង: បាទ!

ដានី: ដល់ខែ១២ នៅហ្នឹងកន្លះខែដល់ខែ១ បាត់ហើយដល់ក្រចេះ?

សេង: បាទ!

ដានី: ហើយម៉េចទៅអីចឹង?

សេង: ដល់ពេលអីចឹងក្រោយមកទៀតបានដិះកាណូតមកទៀត ដិះកាណូតហ្នឹងបុកបង្កើតឡាក់ ធ្លាយ ធ្លាយបកទៅថ្មក្រែងហ្នឹងវិញ?

ដានី: ត្រឡប់ទៅថ្មក្រែងវិញ?

សេង: ហ្នឹងឃើញបាក់ហើយ គេបាក់ពីស្វាយរៀង ទ័ពបាក់មកពីស្វាយរៀង ។

ដានី: ហើយម៉េចទៅអីចឹងអី?

សេង: ដល់ពេលអីចឹងខ្ញុំឡើងឡានមកកន្លែងកូនម៉ុំ កន្លែងខាងរតនគីរីក៏បាក់ដែលហើយ បាក់ខ្ញុំឡើង ឡានមកតាមស្រែពកតាមស្ទឹងត្រែង មកនេះវិញដែរ ។

ដានី: មកណាវិញ?

សេង: ខ្ញុំទៅតាមក្រឡាញ់ ខ្ញុំទៅនៅបារាំងធ្លាក់នោះវិញ ។

ដានី: អីចឹងពេលដែលអីទៅដល់កន្លែងកូនម៉ុំគេបាក់ហើយ?

សេង: បាក់ហើយ ។

ដានី: បាក់ហើយអីត្រឡប់មកស្រែពក មករតនគីរី ដិះឡានមកវិញដែរ?

សេង: បាទ! ដិះឡាន ។

ដានី: ដិះត្រឡប់មកណាវិញ?

សេង: មកអីចឹងមកស្ទឹងត្រែង ដិះហ្នឹងមិនមែនដិះឡានរហូតទេ ក៏ដិះតាមដំណើរការពាររបស់ម៉ឺន ៗដែលប្រពន្ធទ័ព ។

ដានី: ពេលដែលបាក់ពីកូនម៉ុំ មកជួបគ្នានៅកូនម៉ុំ?

សេង: បាទ! ដល់ពេលហើយម៉ឺនៗក៏បាក់មកចល័ត ធ្វើពីក្រោយគេមក អីចឹងមានឡាន មានក្បួន

ដានី: ចេញពីកូនម៉ុំមកស្ទឹងត្រែង ស្ទឹងត្រែងហើយចេញមកយ៉ាងម៉េចទៀត?

សេង: មកថាឡាបរិវាត់នេះ ។

ដានី: ឆ្លងទន្លេ?

សេង: បាទ! ឆ្លងទន្លេ ។

ដានី: ឆ្លងទន្លេកន្លែងថាឡាបរិវាត់?

សេង: បាទ!

ដានី: ភ្លាមៗ ហ្នឹងដែរ?

សេង: ភ្លាម ។

ដានី: ដិះអីមកឆ្លងទន្លេហ្នឹង ដិះកាណូត?

សេង: ជិះកាណូត ដល់រួចពីហ្នឹងមកដើរ ។

ដានី: គ្នាច្រើនទេដើរ?

សេង: គ្នាចូល៣០០០នាក់ ។

ដានី: សុទ្ធតែក្នុង?

សេង: សុទ្ធតែមីងៗ ទេ ។

ដានី: មីងៗរបស់កងពល៨០១ ឬក៏មីងៗចំរុះ?

សេង: មីងៗកងពល៨០១ ។

ដានី: គ្រាន់តែមីងៗកងពល៨០១ បីពាន់នាក់ជាង?

សេង: បីពាន់ហ្នឹងទាំងទ័ពបីរយដង ។

ដានី: ទ័ពបីរយសំរាប់ការពារមីងៗ ?

សេង: អត់ទេ អ្នករួសដែលមិនទាន់ជា ដល់ហើយគេដកមន្ទីរពេទ្យមកដំណើរជាមួយគ្នា ហ្នឹងមក
លាយឡំខាងស្រុកខ្លះ ។

ដានី: ស្រុកណា?

សេង: ស្រុកអីគេដែលនៅជាប់ស្រុករឿនសៃ ស្រុករឿនសៃហ្នឹងតែម្តង អីចឹងប្រជាជនមកជាប់
មកជាមួយ ។

ដានី: ប្រជាជនជាប់មកជាមួយដែរ?

សេង: បាទ!

ដានី: ហើយចេញពីថាឡាបរិវាត់ចាក់មកណាទៅ?

សេង: ចាក់មកនេះ មកអីចឹងមក ។

ដានី: ចាក់ពីថាឡាបរិវាត់ ចាក់មកខាង?

សេង: ចាក់មកសំយ៉ង់ កោះកេរ្តិ៍នេះ ។

ដានី: មកសំយ៉ង់ កោះកេរ្តិ៍ ខាងព្រះវិហារវិញ?

សេង: បាទ!

ដានី: ហើយនៅយូរអត់ នៅខាងសំយ៉ង់ កោះកេរ្តិ៍?

សេង: នៅយូរដែល ខ្ញុំនៅហ្នឹងប្រហែល២ខែដែរ ។

ដានី: ចេញពីថាឡាបរិវាត់មកដល់សំយ៉ង់ កោះកេរ្តិ៍ រយៈពេលប៉ុន្មាន?

សេង: វាដើរកន្លះខែ ។

ដានី: ដើរតាមព្រៃ?

សេង: ដើរតាមព្រៃ ។

ដានី: មានជួបយួនទេ?

សេង: អត់ទាន់ជួបទេកាលនោះ វាអត់ទាន់មកដល់ ។

ដានី: មកដល់សំយ៉ង់- កោះកេរ្តិ៍?

សេង: មកដល់សំយ៉ង់- កោះកេរ្តិ៍នៅហ្នឹង នៅហ្នឹងក្រោយឡើងបានមកដល់ជួបកន្លែងឆែប រត់មក ទៀតតាមកំពង់ពោធិ៍ មកស្នាក់នៅអន្លង់វែងនេះ១អាទិត្យ ។ អន្លង់វែងហ្នឹងក៏អត់មាន មនុស្សដែរ អីចឹងហើយបានទៅក្រឡាញ់- ខ្ពស់មានជ័យ ។

ដានី: ចាក់ចូលក្នុងវិញ?

សេង: បាទ! ទៅក្រឡាញ់បានទៅបន្ទាយឆ្មារ ទៅនៅសំរាកបន្ទាយឆ្មារហ្នឹង៣ខែ ។

ដានី: អីចឹងមីងៗ កងទ័ពនៅទាំងអស់ អត់ទាន់មានបែកបាក់គ្នា អត់មានស្លាប់ទេ?

សេង: អត់មានទេ បីរយហ្នឹងរៀបប្រព័ន្ធជាមួយវ័រ:ទៀត ដើម្បីការពារមីងៗ ។

ដានី: អីចឹងហ្នឹងគេរៀបជាវ័រ:មួយទៀត?

សេង: បាទ! រៀបវ័រ:ចំរុះហើយ ។

ដានី: វ័រ:អីគេ វ័រ:សេនាតូច ក៏វ័រ:សេនាធំ?

សេង: វ័រ:សេនាតូច ។

ដានី: ពិណ្ណធ្វើប្រធានកាលនោះ?

សេង: រៀបបណ្តោះអាសន្នកាលហ្នឹងគ្នាឯង គេមានសមត្ថភាពទូទៅធ្វើមេទៅ យើងគោរពគេទៅ

ដានី: កាលហ្នឹងអ្វីបានធ្វើអី?

សេង: ខ្ញុំអត់អើពើធ្វើអីទេកាលហ្នឹង អត់ធ្វើអីតែម្តង ។

ដានី: អត់មានគួរនាទីជាវ័រ: ជាអនុសេនាធំ អនុសេនាតូចទេ?

សេង: ខ្ញុំអត់ធ្វើអី ។

ដានី: កាលហ្នឹងមានប្រពន្ធនៅអី?

សេង: នៅអត់ទាន់មាន ។

ដានី: អីចឹងមកដល់បន្ទាយឆ្មារ៣ខែទៀត?

សេង: ៣ខែ ។

ដានី: អីចឹងយើងដើរមកចុះ មកឡើង?

សេង: មកចុះ មកឡើង ។

ដានី: ចេញមកដល់កន្លែងសំយ័ង- កោះកេរ្តិ៍ កន្លែងប្រាសាទព្រះវិហារ ចេញពីប្រាសាទព្រះ
វិហារកែតាមភ្នំដងរែក តាមផ្លូវបារាំងចាស់ហ្នឹង ។ ចេញពីផ្លូវបារាំងចាស់មកដល់អន្លង់វែង
អន្លង់វែងកាលហ្នឹងអត់មានមនុស្សទេ?

សេង: អត់មានទេ ។

ដានី: ឃើញអីដែលពេលអីមកដល់អន្លង់វែង?

សេង: អត់មានឃើញអីទេ ដល់ក្រោយមកទៀត៤១៧ គេបាក់មកដែរ បាន១ វរសេនាធំទៀត
មកកប់ជាមួយគ្នា ធ្វើដំណើរទៅដល់បន្ទាយឆ្មារ ។

ដានី: ៤១៧/មកដែរ?

សេង: បាទ!

ដានី: ៤១៧/កាលហ្នឹងដឹកនាំពិណាដែលបាក់មក?

សេង: កាលហ្នឹងឈ្មោះតាលុត ។

ដានី: តាលុត ១១៧ មកពីក្រចេះ?

សេង: ១១៧ ហ្នឹងហើយ ។

ដានី: ហ្នឹង១១៧/ទេ ហ្នឹងកងពលរបស់មជ្ឈិមដែរ ។

សេង: កងកេហ្នឹង៤១៧ កងពល៤១៧ ។

ដានី: កងពល៤១៧/របស់ភូមិភាគកណ្តាល?

សេង: បាទ!

ដានី: របស់តាកែ ពក ឬអីចឹង?

សេង: ហ្នឹងហើយកែ ពក តែកាលនោះកងពល១៥ វរសេនាធំ១៥ ។

ដានី: វរសេនាធំ១៥ របស់កងពល១១៧ ឈ្មោះឈុត ហ្នឹងជាប្រធានវរសេនាធំ១៥ មកចូល
ជាមួយរបស់លោកអ៊ីដែរ?

សេង: មករួមជាមួយគ្នា ។

ដានី: រួមទៅនៅបន្ទាយឆ្មារ?

សេង: បាទ!

ដានី: ទៅនៅហ្នឹងបានយូរ២-៣ខែ?

សេង: បាន៣ខែ មូលហេតុ៣ខែចេះទេ ដល់ពេលហើយគេធ្វើដំណើរទៅផ្លូវជាតិលេខ៥ តែពួកខ្ញុំ
អត់ទៅ ។

ដានី: ខាងឈុត ហ្នឹងគេទៅទៀត?

សេង: បាទ! ឈុត ហ្នឹងគេទៅទៀត តែខ្ញុំអត់ទៅ ខ្ញុំបានមេក្រប់ក្រងទាក់ទងជាមួយភាពយល់
ខានបាត់ដំបង ។

ដានី: ទៅទាក់ទងជាមួយភាពយល់ ខានបាត់ដំបង?

សេង: បាទ!

ដានី: ភាពយល់, យាយចែម អីហ្នឹង?

សេង: ភាពយល់ ជួយចិញ្ចឹមម៉ឺងៗ ។

ដានី: យាយចែម កាត់នៅហ្នឹងដែលអត់កាលនោះ?

សេង: យាយចែមនៅ កាលហ្នឹងកាត់នៅនោះដែរ ។

ដានី: ពេលជួបភាពយល់, យាយចែម ខាននោះវិញ?

សេង: ដល់រស់នៅជាមួយគ្នាយូរៗ ដល់ពេលយួនចូលមក យើងរត់ចូលក្នុងកន្លែងម្តុំបន្ទាយសំដែង
តាមព្រំដែន ។

ដានី: ចូលទៅខាងដីថៃ?

សេង: បាទ!

ដានី: ហ្នឹងដាច់៧៧នៅពេលហ្នឹង?

សេង: ដាច់៧៧ហើយ ។

ដានី: ដល់ពេលចេញពីបន្ទាយន្ទារ ចូលបន្ទាយអីគេ?

សេង: បន្ទាយសំដែង ដល់ពេលបន្ទាយសំដែងគេអត់ទុកនៅហ្នឹង គេដឹកកំលាំងម៉ឺងៗ ទៅបារាំងធ្លាក់ ។

ដានី: ដឹកទៅបារាំងធ្លាក់ ខាងភ្នំព្រឹក, សំពៅលូនវិញ?

សេង: បាទ! ខាងមាំឡៃ ។

ដានី: អីចឹងទាំងអស់គ្នា?

សេង: ទាំងអស់គ្នា ។

ដានី: ទាំងអីមកហ្នឹងដែរ?

សេង: ទៅហ្នឹងទាំងអស់ ។

ដានី: កាលហ្នឹងថៃដឹកមកប្តូរអីគេ?

សេង: ថៃ ។

ដានី: ទៅនៅបន្ទាយសំដែងហ្នឹងបានយូរទេ បានថៃដឹកមក?

សេង: ទៅនៅបានប្រហែលកន្លះខែ ។

ដានី: ភាពយល់ ក៏គេដឹកមកទាំងអស់ដែរ?

សេង: បាទ! ដឹកទៅទាំងអស់ ។

ដានី: តាចាយ, យាយចែម អីហ្នឹង?

សេង: ទៅនៅបារាំងធ្លាក់ទាំងអស់គ្នា ។

ដានី: ទៅនៅបារាំងធ្លាក់ នៅយូរទេនៅបារាំងធ្លាក់?

សេង: នៅយូរ នៅរយៈពេល១ឆ្នាំ ។ ក្រាន់តែចល័តចុះ ចល័តឡើង ទៅអូរអន្ទក់ ទៅម៉ាឡៃ ក្រាន់តែចល័តចុះ ចល័តឡើង ទៅដល់កន្លែងបង្គោល៨ ទៅដល់នេះបរតាំងស៊ូ ។

ដានី: ១ឆ្នាំអីចឹង?

សេង: ១ឆ្នាំ ។

ដានី: ទៅវិលវល់ៗម្តងហ្នឹង?

សេង: បាទ!

ដានី: អូរអន្ទក់, បារាំងធ្លាក់អីហ្នឹង?

សេង: បាទ!

ដានី: បរតាំងស៊ូ ទៅដល់ជិតប៉ែលិនវិញហើយ?

សេង: ជិតហើយ ។

ដានី: ហើយក្រុមរបស់តាលុត គាត់ចូលទៅប៉ែលិន?

សេង: បាទ! ចូលទៅប៉ែលិន ។

ដានី: ទៅប៉ែលិនអីចឹងហើយ?

សេង: គាត់ទៅត្រឹមម៉ាឡៃហ្នឹង នៅត្រឹមម៉ាឡៃ ។

ដានី: ឈុត ហ្នឹង?

សេង: បាទ!

ដានី: ដល់ពេលអីនៅហ្នឹងយ៉ាងម៉េចទៀតទៅ?

សេង: នៅហ្នឹងគឺរៀបចំអីចឹង វ៉ែនីនគេ ដល់វ៉ែយូរៗទៅរួសអត់ពេទ្យដេក បច្ចុប្បន្នគ្នាឈប់មក ចូលនឹងប្រជាជន ចូលមកនៅជាមួយប្រជាជន ។

ដានី: ហើយយ៉ាងម៉េចទៀតទៅ?

សេង: ដល់ពេលក្រោយមកទៀតខាងកងពល៨០ ១ គេឡើងមក ពួកខ្ញុំមក៣០ នាក់មកធ្វើដូរហ្នឹង ធ្វើដូរអូសកំលាំងពីរតនគីរមក ។

ដានី: បានន័យថាយ៉ាងម៉េច កាលនោះយើងនៅបារាំងធ្លាក់?

សេងៈ បាទ! នៅបារាំងធ្លាក់ ហើយមីងៗប្តីគេនៅតនគីរី ដល់តនគីរីគេខាងលើមានទិសដៅថា
មកនៅព្រំដែនថៃ គេឡើងមក ហើយខ្ញុំនៅនេះមុនហើយគឺខ្ញុំនេះដូរ ។

ដានីៈ អីចឹងយើងចេញពីបារាំងធ្លាក់មកវិញ?

សេងៈ បាទ! ចេញពីបារាំងធ្លាក់មកវិញ មកនៅ១០០២ មកនៅអានសេនេះ ។

ដានីៈ ដំបូងបំផុតចេញពី១០០២ មកនៅអានសេនេះ?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ទាំងមីងៗក៏មកដែរ?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ទាំងអស់ដែលថាមក៣០០០ នាក់មកអានសេនេះទាំងអស់គ្នា?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ មកអានសេនេះដំបូង១០០២?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ កាលហ្នឹងយើង១០០២នៅ?

សេងៈ គេហៅ១០០២ ។

ដានីៈ ពីណាអ្នកគ្រប់គ្រងនៅហ្នឹង ១០០២ អានសេនេះ?

សេងៈ កាលហ្នឹងមានតាអីភ្នំចេញឈ្មោះកាត់នៅកន្លែងតាម៉ុក ។

ដានីៈ តាណា?

សេងៈ ដូចជាអីគេនៅកន្លែងតាម៉ុក ខ្ញុំភ្នំចេញឈ្មោះ គ្រប់គ្រងនៅហ្នឹង ។

ដានីៈ មិនមែនតាហ្នឹងទេ?

សេងៈ មិនមែនទេ តាហ្នឹង ក្រោយទេ តាអីគេមាឌូនី ។

ដានីៈ តាអាន?

សេងៈ មិនមែនទេ ឥឡូវកាត់នៅស្រះឈូកនេះ នៅហ្នឹងយូរៗ បានបង្កើតបោះប្រមោយមកទៀត
មកនេះ ។

ដានីៈ មកអីគេ?

សេងៈ អូរ៤០, អូរ៥០ ។

ដានីៈ អីចឹងអីអត់បានទៅ១០០១ទេ?

សេងៈ ១០០១ទៅ ខ្ញុំនៅ១០០១ហ្នឹងប៉ុន្មានឆ្នាំទៀត ។

ដានីៈ ក្រែងចេញពីបារាំងធ្លាក់មកអានសេនេះ?

សេងៈ មកអានសេះ ដល់នៅអានសេះពួកតាម៉ុក គេនៅហ្នឹង ដល់ក្រោយមកពួកខ្ញុំទៅនៅកើតហ្នឹង នៅអំឡុងដូចជា៥ឆ្នាំ ។

ដានីៈ មកនៅអានសេះរាប់ទេមិនយូរទេ?

សេងៈ រាប់ទេ រយៈពេល១ឆ្នាំ ឬមិនដល់មួយឆ្នាំ ។

ដានីៈ នៅអានសេះបានបញ្ចេញពីអានសេះទៅម៉ុត?

សេងៈ ម៉ុតដល់ពេលហើយ ។

ដានីៈ ឆ្នាំណាទៅដល់ម៉ុត?

សេងៈ ម៉ុតដូចជាឆ្នាំ៨០ ហើយ ។

ដានីៈ អ៊ីមានប្រសាសន៍ថាយើងពី៧៧មកយើងហូរហែរនៅបន្ទាយឆ្មារ ដល់យើងរត់ចូលទៅ បន្ទាយសំរែ ឆ្នាំ៨០ ហើយ?

សេងៈ ៧៧នៅឡើយទេ អីចឹងខ្ញុំបកមកដល់ម៉ុតបានឆ្នាំ៨០ ។

ដានីៈ ទៅដល់ម៉ុតឆ្នាំ៨០ ។ ពេលដែលអីទៅដល់ម៉ុត គឺមុនគេ ឬក្រោយគេ?

សេងៈ មុនគេ ។

ដានីៈ មុនគេមានមនុស្សនៅ?

សេងៈ អត់ទាន់មានទេ មានតែ៣០ ដូចខ្ញុំថាអីចឹង ។

ដានីៈ មានតែ៣០ នាក់ហ្នឹង?

សេងៈ បាទ! ៣០ នាក់ ។

ដានីៈ អីចឹងនៅម៉ុត ១០០១ កើតក្រោយ១០០២ ទេ?

សេងៈ កើតក្រោយ ។

ដានីៈ ១០០២ កើតមុន?

សេងៈ ១០០២ កើតមុន ។

ដានីៈ បើតាមអីចាំ ប្រកប្រាំដែន ប្រកណមុនដែលគេមកដល់មុនគេ ហើយបង្កើតជាឈ្មោះមុន គេ?

សេងៈ គឺនៅ១០០២ ។

ដានីៈ ចុះ៨០៨?

សេងៈ ៨០៨មកក្រោយទេ ។ ៨០៨ដល់ពេលហើយមកពី១០០២ ឈានដល់៨០៨ អីចឹង ១០០២នៅនោះ ៨០៨នេះ ។

ដានី: អីចឹងអ្នកដែលរត់មកដល់ព្រំដែនដំបូងគឺខាងក្រុមអំពៅខាងបន្ទាយឆ្មារទេ ដែលយើងចូលទៅ មុនគេឬអត់ទេ?

សេង: ទៅមុនគេ ទៅនៅហ្នឹង ដល់ពេលក្រោយមកវិញបានគេឲ្យអូសកំលាំងពីរតនគិរី អីចឹងអូស កំលាំងពីរតនគិរីពួកខ្ញុំនៅ៨០១ គេឲ្យ៨០១មួយក្រុមទៅទទួលកំលាំងពីរតនគិរី អីចឹងមាន រូបខ្ញុំ រៀបចំមកបាន៣០ នាក់ ។

ដានី: ៣០ នាក់ពណ៌ខ្លះបើតាមអីចាំ?

សេង: ឥឡូវនេះវាបែកបាក់គ្នាអស់ហើយ ខ្លះស្លាប់ ។

ដានី: បើចាំខ្លះៗដែរ៣០ នាក់ដំបូង?

សេង: មានតាម៉ៅ យើងហ្នឹង តាម៉ៅ ក្រោយទេ, តាខន, ដាន តែស្លាប់អស់ហើយ ។

ដានី: តែអី៣០ នាក់ហ្នឹងយើងទៅមុំ៣មុនគេ?

សេង: ទៅមុំ៣មុនគេ ។

ដានី: ទៅដល់មុំ៣អត់ទាន់មានអីទាំងអស់?

សេង: អត់ទេ ។

ដានី: ហើយយើងចាប់ផ្តើមធ្វើអីខ្លះទៅ យើងឈូសឆាយ?

សេង: ទៅមុំដំបូង ទាក់ទងនេះហើយ បានយើងទៅបោះទីតាំង, យកសម្ភារៈ បានយកកំលាំង ចុះទៅទទួលអ្នកមកពីក្នុង ។

ដានី: ទៅបោះទីតាំង?

សេង: បាទ! បោះទីតាំង ។

ដានី: ដំបូងបំផុត៣០ នាក់ហ្នឹង ខាងអីៗ ខាងតាៗ គាត់ទៅដែរ?

សេង: គាត់អត់ទាន់ទៅទេ ។

ដានី: ឲ្យអីទៅមុនគេ?

សេង: បាទ!

ដានី: ទៅដល់យ៉ាងម៉េចបានយើងជ្រើសរើសទីតាំងនៅមុំ៣?

សេង: យើងមើលទៅមុំ៣វាបោះប្រម៉ាយទៅខាងដីលាវក៏បាន ទៅភ្នំកំបោរក៏បាន ។

ដានី: ភ្នំកំបោររបស់?

សេង: ភ្នំកំបោរយើងនៅក្នុងស្រុកឆែប ។

ដានី: ចូលទៅដីលាវក៏បាន?

សេង: ចូលដីលាវក៏បាន ចូលមកដីយើងក៏បាន មកដីថៃក៏នេះ ។

ដានី: ហើយអំពី៣០ នាក់ហ្នឹងទៅយូរទេ បានខាងកំលាំង៨០ ១ មកដល់?

សេង: គិតទៅប្រហែលជា៣ខែ ។

ដានី: ដល់ពេលទៅដល់ហ្នឹងលែងចាញ់?

សេង: ចាញ់ៗ ដល់ពេលហើយធម្មតា ចាញ់ដូចខ្ញុំនិយាយខាងដើម ធ្លាប់នៅរតនគិរីភ្នំតទៅ ហើយ លែងចាញ់វិញ ។

ដានី: ទៅបាន៣ខែបានកងទ័ពគេមកដល់?

សេង: មុនដំបូងទៅយកមេៗ មុនដំបូងយកភាសុន សេន មកមុនគេ ។

ដានី: អីចឹងអីទៅមុន ភាសុន សេន ទៅដល់ទៀត?

សេង: បាទ!

ដានី: ហើយតាម៉ុក កាត់ទៅដៃលអត់?

សេង: តាម៉ុក កាត់នៅឈរហ្នឹងលើភ្នំតែម្តង តាម៉ុក អ្នកឈរលើភ្នំហ្នឹងតែគ្មានអ្នកណាស្គាល់កាត់ ថាកាត់ជាមេ ដូចជាប្រជាជនសាមញ្ញ ស្លៀកពាក់ខោអាវខោថ្មើរ៥ អាវបំពង់ ។ អ្នកស្គាល់បានស្គាល់ បើអ្នកអត់ស្គាល់ៗ ថាកាត់ជាមេ ។

ដានី: អីចឹងតាម៉ុក កាត់ទៅមុនគេ?

សេង: បាទ! តាម៉ុក មុនគេ ។

ដានី: ទៅមុនពួកអំពី៣០ នាក់ទៀត ឬអត់ទេ?

សេង: មួយអំឡុងកាត់ខ្ញុំទៅនៅជាមួយកាត់ ។

ដានី: ទៅជាមួយកាត់៣០ នាក់ហ្នឹង?

សេង: នៅខ្ញុំបោះរឹងហើយ បានកាត់ទៅមួយក្រុមមន្ទីររបស់កាត់ ។

ដានី: អីចឹងមុនដំបូងកាត់ទៅកន្លែង១០០២?

សេង: បាទ! នៅ១០០២ ។

ដានី: ១០០២ក៏តាម៉ុក កាត់នៅហ្នឹងដែរ?

សេង: នៅហ្នឹង ។

ដានី: ដល់ពេល៣០ នាក់ទៅ តាម៉ុក អ្នករៀបចំចាត់ចែង៣០ នាក់ទៅមុំ៣?

សេង: បាទ!

ដានី: ទៅដល់មុំ៣ តាម៉ុក ទៅឈររៀបចំឲ្យយើងធ្វើដូះ?

សេង: បាទ!

ដានី: ដល់ពេលធ្វើហើយបានទៅយកភាសុន សេន មក?

សេង: បាទ! បានចុះទៅយកកំលាំង ។

ដានី: កាលហ្នឹងតាសុន សេន នៅណាដែលយើងទៅយកកាត់?

សេង: នៅតែដុះពក ។

ដានី: តែដុះពកនៅណាទៅ?

សេង: កំពង់ធំ ។

ដានី: អ្នកទៅយកបុព្វីណាគេ?

សេង: កំលាំងរួមគ្នាមិនមែនថាខ្ញុំទេ ។

ដានី: តែអ្វីចូលរួមក្នុងហ្នឹងទៅយកកាត់ដែរ?

សេង: បាទ! អ្នកចូលរួម ដល់ក្រោយមកចេះតែឡើងមកច្រើនៗ ។

ដានី: ដល់ពេលតាសុន សេន មកហើយបានកំលាំងកងទ័ពមកដល់ក្រោយតាសុន សេន?

សេង: កងទ័ពមកហែរៗ ដល់ពេលកាត់មកដល់រយៈពេល២ខែបានពួកតាពក មកតាមក្រោយ ។ បានកំលាំងក្រោយឡើង បានពួកវរសេនាធំពួកតាម៉ៅ មកទៀត ពួក៨៣ឆ្នាំពីខាងកើត ទន្លេមក បានប្រមូលផ្តុំហើយនៅតាមព្រំដែនបានរឹងប៉ឹងបានចាប់ផ្តើមវែវ ។

ដានី: ពេលដែលតាសុន សេន កាត់មកដល់១០០១, ម៉ុំ៣ហ្នឹងហើយ តាម៉ុក កាត់នៅហ្នឹងទៀត ឬក៏កាត់?

សេង: នៅហ្នឹង ។

ដានី: នៅជាមួយគ្នា?

សេង: នៅហ្នឹងដល់ក្រោយមកទៀតបានកាត់ចែកមុខសញ្ញាគ្នា ឲ្យតាម៉ុក មកនៅ១០០២, តាខៀវ កាត់នៅ១០០១ ។

ដានី: តាម៉ុក នៅហ្នឹងរយៈពេលប៉ុន្មានបានកាត់ចែកគ្នា តាម៉ុក ត្រឡប់មកវិញ?

សេង: ប្រហែលជា១ឆ្នាំ ដល់ពេលទ័ពមកប្រមូលផ្តុំអស់ហើយបានកាត់ចែកមុខសញ្ញាគ្នា ។

ដានី: តាម៉ុក កាត់ត្រឡប់មក១០០២វិញ?

សេង: មក១០០២ ។

ដានី: ត្រឡប់មក១០០២ហើយ ខាងអីនៅ១០០១ ខាងម៉ុំ៣ដដែល?

សេង: បាទ! ១០០១, ម៉ុំ៣ ។

ដានី: បានជួបអីស្រីពីអង្គាល់ទៅ?

សេង: កាលហ្នឹងគេឡើងមក៨០ ដែរ?

ដានី: ឡើងមកឆ្នាំ៨០ ដែរ?

សេង: បាទ!

ដានី: ឡើងមកពីណា?

សេង: មកពីក្រុងចេះ ។

ដានី: អ៊ីស្រាអ៊ែលស្រុកក្រុងចេះ?

សេង: ស្រុកក្រុងចេះ ។

ដានី: ឡើងមកឆ្នាំ៨០ កាលប្តឹងគាត់ឡើងមកជាមួយកងពល៨០ ១ ឬក៏ខាង១១៧?

សេង: គាត់ឡើងមក៨០ ១ ។

ដានី: ហើយអ្វីរៀបការឆ្នាំណាទៅ?

សេង: ខ្ញុំរៀបចំការប្តឹងវាឆ្នាំនេះហើយ និយាយរួមឆ្នាំ៨០ ហើយប្តឹង ៨០-៨១ មកគេនៅដឹក ជញ្ជូន១ឆ្នាំ នៅកងនារីដឹកជញ្ជូន១ឆ្នាំ ។

ដានី: ហើយអ្វីអីវិញទៅពេលទៅដល់ប្តឹង?

សេង: ប្តឹងខ្ញុំបានអនុសេនាតូច ។

ដានី: អ៊ីនៅជាកងទ័ព ឬក៏?

សេង: នៅជាកងទ័ព ។

ដានី: អនុសេនាតូចនៅកងទ័ព?

សេង: បាទ!

ដានី: ពេលទៅដល់ឆ្នាំបែកជាន់ កងពល៨០ ១ នៅដដែល ឬមានការផ្លាស់ប្តូរអីដែលអត់ទេ?

សេង: នៅដដែល ។

ដានី: នៅពេលរសេនាធំដដែល ដឹកនាំដដែល ឬមានការផ្លាស់ប្តូរដែរ?

សេង: នៅដដែល ។

ដានី: ហើយពេលទៅដល់ប្តឹងយើងចាប់ផ្តើម ដូចអ្វីមានប្រសាសន៍ម្យ៉ាងយើងរឹងថ្ងៃ រឹងជើង ប្រមូលកំលាំងត្រូវវិវិញ យ៉ាងម៉េចដែរ?

សេង: វិវិញ វិវិនៅតាមព្រំដែនប្តឹង វិវិនៅតាមគ្រូពាំងកល់ពីដើមមុំពាវាបន្ទាយនៅគ្រូពាំងកល់ អីចឹងយើងវិវិត្រូពាំងកល់បែក បានបោះប្រមោយចូលទៅក្នុង ទៅលុកលុយដល់ក្នុង កំលាំងដែលពួកខ្ញុំធ្វើការបើប្រាប់អត់ជឿទេ ម៉្ល៉ៃព្រែកក្តាម, ម៉្ល៉ៃបាធាយ, ម៉្ល៉ៃកំពង់ធំ កំលាំង ពួក៨០ ១ ។

ដានី: អីចឹង៨០ ១ ចុះទៅដល់ណាខ្លះទៅ?

សេង: ដល់ព្រែកក្តាម ។

ដានី: ៨០១ ចូលមកព្រែកក្ដាម ចុះទៅណាទៀត?
 សេង: ទៅព្រែកក្ដាម ដល់ក្រោយមកទៅឈរនៅថាឡាបរិវាត់ ហ្នឹងបែកកងពលហើយ ។
 ដានី: បែកកងពលម៉េចទៅ?
 សេង: បែកកងពលកំលាំងច្រើន ដល់ពេលហើយបែកកងពលថ្មីទៀត ។
 ដានី: កងពលនេះបែកទៅជាកងពលប៉ុន្មានទៀតទៅ?
 សេង: បែកទៅកងពល៨០២ បានមកកងពលយើង៧០៧ ។
 ដានី: មានកងពល៧០៧ ទៀត?
 សេង: បាទ! កងពល៧០៧ គ្រប់គ្រងដោយ និន យន ។
 ដានី: ហ្នឹងបែកចេញពី៨០១ ទាំងអស់?
 សេង: បែកចេញពី៨០១ ។
 ដានី: បែកឆ្នាំណាហ្នឹង?
 សេង: បែក៨៦ ។
 ដានី: ៨០២ ឆ្នាំណាដែរ?
 សេង: ឆ្នាំហ្នឹង ដល់ពេលហើយរៀបចំឆ្នាំហ្នឹង ។
 ដានី: ៨០១ ពិណធ្វើប្រធាន?
 សេង: ៨០១ កាលហ្នឹងចេះធ្វើប្រធានហ្នឹងក្រោយមកទៀត តាកែវ ។
 ដានី: ៨០១ ក្រោយមក ជា កែវ?
 សេង: ជា កែវ ហើយ៧០៧ និន យន ហើយ៨០២ អីនន រួមជាមួយ តែគាត់ប្រធាន ។
 ដានី: នន ហ្នឹងរួមជាមួយពិណ?
 សេង: ននហ្នឹង រួមជាមួយមានតាជឿន ។
 ដានី: យ៉ាក ជឿន ហ្នឹង?
 សេង: បាទ! យ៉ាក ជឿន ហើយមានអី ជឿន ពានក់ ។
 ដានី: ដល់ពេល៧០៧?
 សេង: ៧០៧ មាន និន យន ។
 ដានី: មានពិណទៀត?
 សេង: មានអីតាប្រី, តាធិន ។
 ដានី: ហ្នឹងមិនមែនកងពល៨០០ ទេ?
 សេង: ៨០០ ក្រោយឡើងទៅរៀបចំបញ្ចូលមក៧០៧ នេះ ។

ដានី: មានការប្រើ, តាមនិ?

សេង: បាទ!

ដានី: អីចឹង៨០០ ហ្នឹងបញ្ចូលគ្នាទៅជា៧០៧ ទៀត?

សេង: បាទ!

ដានី: តារាង អី?

សេង: តារាងនៅខាង៥១៧នោះទេ វារៀបចំចល័តចុះ ចល័តឡើង ។

ដានី: អីចុះទៅដល់ណាទៅខាងក្នុង ដល់ពេលយើងរៀបចំអីចឹង? កាលដំបូងនៅ៨០០ អីចុះទៅ ដល់ព្រែកក្តាម ចុះទៅដល់បាធាយ?

សេង: ខ្ញុំនៅ៧០៧ ចុះទៅមុនដំបូងដល់កំពង់ធំ នៅឈរជើងកំពង់ធំ ។

ដានី: ស្រុកអីទៅនៅកំពង់ធំ?

សេង: ស្រុកសន្ទុក ប៉ុន្មានស្រុកហ្នឹងមួយខេត្ត ទៅដល់បាធាយ ។

ដានី: ចុះទៅខាងក្នុងដល់ឆ្នាំណាបានឡើងមកវិញ?

សេង: ចាំមើលចុះទៅហ្នឹង៨៦-៨៧ បានទៅនៅខាងថាឡាបរិវាត់ ។

ដានី: ខាងកងពល៨០៧ ទៅខាងថាឡាបរិវាត់វិញ?

សេង: បាទ!

ដានី: អីចឹងកងពល៨០០ លែងមានវិញ?

សេង: នៅមាន ដាក់៨០៧ វិញ នៅមួយកងពលហ្នឹងដែរ ហ្នឹងគ្រប់គ្រងដោយតាសែន ។

ដានី: តាសែន ណា?

សេង: សែន មួយដើរចាំដំបូងចាប់នេះជាមួយតាយន ។

ដានី: អីសែន?

សេង: អត់បានស្គាល់ត្រកូលតាត់ច្បាស់ដែរ ។

ដានី: យើងចុះទៅខាងក្នុងអីស្រីទៅជាមួយដែលអត់?

សេង: អត់ទេ នៅទីតាំងលើភ្នំកេចក្រុងជាក្រុម ជាពួក និយាយរួមអ្នកភស្តុទាំងប៉ុន្មានប្រពន្ធ កំសត់កំណាស់ វាអត់ដែលបានជួបប្តី១-២ឆ្នាំ ជួនកាលខ្លះ២ឆ្នាំបានឡើងមកជួបប្រពន្ធ កូនម្តង ដល់ឡើងមកកូនមិនស្គាល់ឡើយ ។

ដានី: ហើយកាលពីឆ្នាំ៨១-៨២-៨៣ អីទៅខាងណាវិញ?

សេង: ៨២-៨៣ដូចខ្ញុំប្រាប់អីចឹងមុនដំបូងនៅនេះ នៅតាមជើងភ្នំនេះ ចាប់ផ្តើម៨២ចុះទៅក្នុង ។

ដានី: ៨២ចុះទៅដល់ព្រែកក្តាម?

សេង: បាទ! មុនដំបូងនៅត្រឹមកំពង់ធំនេះទេ ។

ដានី: ៨២ត្រឹមកំពង់ធំទេ?

សេង: បាទ! ដល់៨៣-៨៤ដល់ព្រែកក្តាម ។

ដានី: ៨៣-៨៤ព្រែកក្តាម?

សេង: ដល់បាធាយ ។

ដានី: ដល់ពេល៨៥-៨៦?

សេង: ៨៥-៨៦ បានដក៧០ ៧១មកឈរនៅថាឡាបរិវាត់នេះ មាត់ទន្លេ ។

ដានី: ដល់ពេល៨៦ ពេលដែលបង្កើត៧០ ៧១ដកមកថាឡាបរិវាត់វិញ?

សេង: បាទ!

ដានី: អីចឹងអីមកខាងថាឡាបរិវាត់វិញ?

សេង: មកខាងថាឡាបរិវាត់ ។

ដានី: ដូចដែលយើងចុះទៅខាងក្នុង ចុះទៅតាមដូចព្រែកក្តាម, ថាឡាបរិវាត់, កំពង់ធំ, បាធាយ គោលដៅយើងចុះទៅដើម្បីអីខ្លះទៅ?

សេង: កាលហ្នឹងចុះទៅដើម្បីអប់រំប្រជាជន ហើយដើម្បីយើងថាតស៊ូរំដោះប្រទេសយើង ។

ដានី: អប់រំប្រជាជនអប់រំយ៉ាងម៉េច?

សេង: អប់រំថារំដោះប្រទេសយើង ព្រោះអីការឈ្នានពានប្រទេសរបស់យើងមានគេគ្រូគគ្រា កាលនោះមិនមែនថាខ្មែរនិងខ្មែរណា គឺយួនហើយនិងខ្មែរ អីចឹងហើយមានការតស៊ូ ។ តស៊ូ មុនដំបូងកំលាំងតិច តែបើអត់ប្រជាជនកាំទ្រក៏យើងអាចអត់រស់នៅបានដែរ អីចឹងកំលាំង ចេះតែកសាងទៅបានមកច្រើនៗ រាប់ម៉ឺននាក់ ។

ដានី: ចូលមកជាមួយយើងឬយ៉ាងម៉េច?

សេង: ចូលមកជាមួយយើង ។

ដានី: យើងច្រើនយ៉ាងម៉េចដើម្បីឲ្យប្រជាជន កាំទ្រយើង មកនៅជាមួយយើង ដូចជាយើង និយាយប្រាប់គាត់យ៉ាងម៉េចខ្លះ?

សេង: និយាយប្រាប់ដល់ពេលហើយគាត់មើលជាក់ស្តែង គាត់ថាកងទ័ពជាតិដើម្បីរំដោះប្រទេស ជាតិយើងក្រោមការឈ្នានពានរបស់យួន អីចឹងទៅគាត់មើលឃើញពេលជាក់ស្តែង គុណ ធម៌ សីលធម៌របស់យើងដែលយើងប្រព្រឹត្តិ អីចឹងនាំឲ្យគាត់ជឿ ដល់ពេលជឿគាត់ទុក ចិត្ត កូនចៅគាត់បណ្តាយឲ្យមកនៅជាមួយយើង ។

ដានី: តែកាលហ្នឹងយើងនៅក្នុងព្រៃ ឬនៅតាមស្រុកភូមិ?

សេង: នៅដួចយើងរាល់ថ្ងៃនេះអីចឹង នៅតាមស្រុកភូមិជាប្រពន្ធ តែអត់ប្រព័ន្ធហ្នឹងទេ ចល័ត ។
ចល័តម៉េច ជួនកាលយួនឬទ័ពមកដល់ គឺចល័តពីកន្លែងហ្នឹងទៅកន្លែងផ្សេងទៀត ។

ដានី: ដល់ពេលយួន ទ័ពទៅវិញ?

សេង: ទៅវិញយើងនៅកន្លែងថ្មី អីចឹងប្រៀបដូចទន្សាយអីចឹង ចង់ជាប្រពន្ធមនុស្សរាប់ម៉ឺននាក់
មិនមែនតែ១-២នាក់ទេ ហើយអំពើល្អ កាលនោះរឿងប្រពន្ធ-កូន គ្មានអ្នកណាហ៊ាន
រំលោភអ្នកណាទេ ទោះបីចោលរាប់ឆ្នាំក៏ដោយ ។

ដានី: អត់មានប៉ះពាល់ទេ សីលធម៌អត់មានប៉ះពាល់ផ្ដេសផ្ដាសទេ?

សេង: អត់ទេ ។

ដានី: ចុះមានជួបវៃវៃជាមួយយួន វៃវៃជាមួយទាហានដែលអត់ ពេលដែលយើងចុះ?

សេង: រឿងជួបនោះជួបជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។

ដានី: ហើយប៉ុន្មានខែ ប៉ុន្មានឆ្នាំដែលឡើងមកជួបប្រពន្ធ-កូនម្តង? យើងចុះទៅធ្វើការឆ្ងាយ?

សេង: តាមកាលៈទេសៈដល់ពេលយើងអ្នកនេះអីចឹង ជួនកាលមួយឆ្នាំទៅ គេអ្នកនេះជួនកាល២
ឆ្នាំទៅបានឡើងមកម្តង ជួនកាលកាលៈទេសៈគេត្រូវហៅប្រជុំក៏កន្លះឆ្នាំបានឡើងមក ។

ដានី: ហើយដល់ពេលឆ្នាំ៨៦ អ៊ីមកខាងថាឡាបរិវាត់វិញ?

សេង: បាទ! មកថាឡាបរិវាត់ ។

ដានី: ទៅនៅថាឡាបរិវាត់បានយូរទេ?

សេង: ថាឡាបរិវាត់នៅរហូតទល់នឹងដាច់ខ្លួននេះ ។

ដានី: អីចឹងនៅថាឡាបរិវាត់រហូតដល់ដាច់ខ្លួនឆ្នាំ៨៧នេះ?

សេង: បាទ!

ដានី: អត់ឡើងមកវិញទេ?

សេង: ឡើង ក្រាន់តែមុខសញ្ញានៅហ្នឹង ។

ដានី: អំពេលដែលយើងមានកិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងប៉ារីសអីហើយ យ៉ាងម៉េចទៅកាលហ្នឹង?

សេង: កាលហ្នឹងមានកិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងប៉ារីសយើងអាចថាចូលហើយ ចូលដាក់អាវុធ ចូល
សម្រុះសម្រួលគ្នាហើយ ហ្នឹងខ្ញុំនិយាយតាមខ្ញុំដឹង ។ សម្រុះសម្រួលគ្នាហើយយើងបញ្ចប់
សង្គ្រាមពេលហ្នឹងឆ្នាំ៨៣ យើងបានចប់ហើយយើងបោះឆ្នោត ។ បោះឆ្នោតខ្ញុំក៏បានរួម
បោះឆ្នោតដែរឲ្យសម្តេចក្រុមព្រះហ្នឹង ។

ដានី: បោះឆ្នោតឲ្យសម្តេចក្រុមព្រះ?

សេងៈ បាទ! បោះឆ្នោតឲ្យសម្តេចក្រុមព្រះឈ្នះ តែយ៉ាងម៉េចបានទៅជាបន្តសង្គ្រាមដល់៥ឆ្នាំ ទៀត? កាលនោះទីក្រុងប៉ារីស៤ភាគីគេបានព្រមព្រៀងឯកភាពហើយ អីចឹងភាគីទាំង អស់គេមានសិទ្ធិ មានអំណាចនៅក្នុងហ្នឹង ។ អីចឹងហើយក្រោយមកទៀត អាអន្តរជាតិនេះ គេដាក់ខោសខ្មែរក្រហមក្រៅច្បាប់ ដល់ពេលក្រៅច្បាប់យើងនៅក្រៅច្បាប់ដូចជាមិនកើត អីចឹងបច្ចុប្បន្នស៊ី៥ឆ្នាំមកទៀត បោះឆ្នោតហើយសម្តេចនាយក គេដាក់ខ្មែរក្រហមក្រៅ ច្បាប់ គាត់ដាក់ខ្មែរក្រហមក្រៅច្បាប់ដែរ អីចឹងយើងទៅរស់នៅក្រោមស្នាប រស់នៅមិន បាន សុខចិត្តរាប់នឹងព្រៃកុំឲ្យគេសម្លាប់ ។

ដានីៈ អីចឹងកាលមុនឆ្នាំ៧៧យើងដកខ្លួនចេញ អត់ចូលរួមបោះឆ្នោត ប៉ុន្តែយើងឯកភាពគ្នាបោះ ឆ្នោតឲ្យខាងហ៊ុនស៊ីប៊ិច ខាងសម្តេចក្រុមព្រះ?

សេងៈ អត់ដកខ្លួនទេកាលហ្នឹងចូលរួមបោះឆ្នោត ។

ដានីៈ តែកាលហ្នឹងយើងមាន៤ភាគី ខាងត្រីភាគី ហើយនិងខាងរដ្ឋកម្ពុជា?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ត្រីភាគីមានខាងខ្មែរក្រហម ខាងលោកតាស៊ីន សាន ហើយនិងខាងហ៊ុនស៊ីប៊ិចរបស់ សម្តេចក្រុមព្រះ អីចឹង៤ភាគី ប៉ុន្តែដល់ពេលបោះឆ្នោតខាងខ្មែរក្រហមធ្វើពលិការមិនចូល រួមបោះឆ្នោត តែយើងរួមគ្នាថាបោះឆ្នោតឲ្យហ៊ុនស៊ីប៊ិច ។ តែពេលបោះឆ្នោតហើយឆ្នាំ ៧៧មានរដ្ឋាភិបាលដែលមានហ៊ុនស៊ីប៊ិច ហើយនិងខាងគណបក្សប្រជាជនខាងរដ្ឋកម្ពុជាក៏ បានដាក់ខ្មែរក្រហមឲ្យនៅក្រៅច្បាប់ ហើយខាងរដ្ឋាភិបាលវ៉ៃខ្មែរក្រហមទៀត ។ វ៉ៃ ហើយយ៉ាងម៉េចទៀតទៅអី?

សេងៈ វ៉ៃហើយចាប់ផ្តើមតស៊ូ តស៊ូមកជា ។

ដានីៈ អីនៅណាទៀតទៅ?

សេងៈ នៅហ្នឹងដដែល ។

ដានីៈ នៅថាឡាបរិវាត់ដដែល?

សេងៈ នៅមុខសញ្ញាថាឡាបរិវាត់ដដែល គ្រាន់តែទីតាំងបោះនៅលើភ្នំហ្នឹង ។

ដានីៈ តែឆ្នាំ៧៧-៧៨ តាម៉ុក ឈូសឆាយនៅប្រកដំបូរមក?

សេងៈ ម៉ុក ។

ដានីៈ ឆ្នាំ៧៨ ?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ឆ្នាំ៧៨ ប្រជាជនចុះមកនៅដីខ្មែរយើងវិញ?

សេង: ហ្នឹង៧០ ចុះមកហើយ ។

ដានី: ចុះមកតែអីអត់បានចុះមកទេ?

សេង: ចុះ ។

ដានី: ចុះមកនៅហ្នឹងដែរ?

សេង: ចុះមកនៅហ្នឹង ទីតាំងហ្នឹង ចុះមក៧០ដំបូងអត់នៅនេះទេ នៅអន្លង់វែង ត្រពាំងប្រិយ ។

ដានី: តែហ្នឹងអីឈប់នៅថាឡាបរិវាត់ហើយ?

សេង: ឈប់ហើយ ក្រោយមកវិញខ្ញុំនិយាយប្រវត្តិខ្ញុំ ខ្ញុំលែងច្បាំងហើយខ្ញុំមកនៅក្របក្រងប្រជាជនកាំងពីនោះឯង ។

ដានី: ឈប់នៅច្បាំងពីឆ្នាំណា?

សេង: ឈប់ច្បាំងពី៨៨ ។

ដានី: ឈប់តែម្តង?

សេង: ឈប់ ។

ដានី: ឈប់ពីឆ្នាំ៨៨?

សេង: បាទ!

ដានី: មកនៅក្របក្រងប្រជាជនវិញ?

សេង: ក្របក្រងប្រជាជន ។

ដានី: អីចឹងឆ្នាំ៧០ ចុះមកនៅខាងត្រពាំងប្រិយទេ?

សេង: នៅត្រពាំងប្រិយ ។

ដានី: តែយើងនៅក្នុងកងពល៨០ ១៨ដែល?

សេង: នៅ៨០ ១ ។

ដានី: នៅត្រពាំងប្រិយបានប៉ុន្មានទៅ បានយើងចេញពីត្រពាំងប្រិយមកទៀត?

សេង: មើល៤ឆ្នាំ បានទៅទំនប់ដាច់ នៅទំនប់ដាច់បាន១ឆ្នាំបានមកនៅនេះ ។

ដានី: ឆ្នាំណាមកដល់នេះ?

សេង: ៧៤ ។

ដានី: អីចឹងឆ្នាំកៅប៉ុន្មានដែលទៅទំនប់ដាច់?

សេង: ៧៣ ។

ដានី: កេប៉ោះឆ្នោតហើយនៅ?

សេង: ប៉ោះហើយ ។

ដានី: ម៉េចបានទៅនៅទំនប់ដាច់?

សេង: វារៀបចំចល័តចែកកងពល រកមុខសញ្ញាដើម្បីប្រកបអាជីវកម្ម ។

ដានី: ប៉ុន្តែខាងទំនប់ដាច់កងពល៨០ ១ នៅហ្នឹង?

សេង: បាទ! នៅហ្នឹង ។

ដានី: ម៉េចបានអីមកនៅនេះវិញ?

សេង: ដូចខ្ញុំជំរាបអីចឹងចែកកងពល ។

ដានី: ចែកកងពលយ៉ាងម៉េចបើកងពល៨០ ១ នៅនោះ?

សេង: ចែកមកបង្កើត៧០ ៧ ។

ដានី: នេះដាក់៧០ ៧ វិញ?

សេង: បាទ! ៧០ ៧ ។

ដានី: ដល់ពេលឆ្នាំ៧៤ មកនៅនេះយ៉ាងម៉េចទៅ? យើងនៅហ្នឹងជាប់?

សេង: យើងនៅជាប់ចុះធ្វើការនៅនោះទៀត ដូចអូនឯងសួរមុំញាអីចឹង ចុះទៅធ្វើការនៅ ថាឡាបរិវាត់ ។

ដានី: ទៅថាឡាបរិវាត់មួយសារទៀត?

សេង: បាទ!

ដានី: តែនេះរដ្ឋាភិបាលគេរឹមមក មានខ្លះរត់ទៅណាទៀតអត់?

សេង: រត់អត់ដែលមកដល់ ដល់អន្លង់វែងក៏ពួកខ្ញុំនៅហ្នឹង គ្រាន់តែរៀបចំកំលាំងគ្រឿម គេអ្នក មុខៗ គេអ្នកក្រោយៗ ។

ដានី: នៅនេះជាប់ជើងភ្នំហើយ?

សេង: បាទ!

ដានី: បើថាម៉េចយើងទៅលើភ្នំ?

សេង: ទៅលើភ្នំ ចល័តយកស្រូវ អង្ករ យកទៅលាក់ឲ្យហើយ ។

ដានី: ដល់ពេលយ៉ាងម៉េចទៅព្រឹត្តិការណ៍អី ពេលដែលចុងក្រោយឆ្នាំ៧៧ ខ្មែរក្រហមចាប់ផ្តើម បែកបាក់ផ្ទៃក្នុងគ្នាជាពីរបក្ស ។

សេង: កាលនោះរស់នៅជាមួយគ្នាយូរៗទៅ ដូចថារបៀបមិនទុកចិត្តគ្នា អាមួយថាមួយក្បត់ មួយថាមួយក្បត់ ដល់ឃើញអីចឹងមកខ្ញុំរស់នៅជាមួយប៉ុល ពត ខ្ញុំប៉ុន្តែនកងពលហើយ ។

ដានី: ប៉ុន្តែនកងពលដែលនៅជាមួយប៉ុល ពត?

សេង: វា៤កងពល ។

ដានី: កងពលលេខប៉ុន្មានខ្លះ?

សេង: នៅកងពល៦១៦, ៤១៧, ៨០៧, ៨០១ ។

ដានី: ៦១៦, ៤១៧, ៧០៧ឬ៨០៧?

សេង: ៨០៧មួយទៀតបង្កើតចេញពី៨០១មកហ្នឹង អ៊ីចឹងគេលែងដាក់៨០១ ហើយ គេដាក់ ៨០៧ ។

ដានី: ហើយ៨០១ទៀត?

សេង: អត់ទេលុបហើយនៅ៧០៧ រួច៨០២មួយទៀត ។

ដានី: នេះនៅខាងប៉ូល ពត?

សេង: បាទ!

ដានី: ៦១៦របស់តា?

សេង: តាហ្នឹង ។

ដានី: ប្រធានកងពលឈ្មោះហ្នឹង?

សេង: បាទ!

ដានី: មិនមែនតាញ៉ាន ទេ?

សេង: តាញ៉ាន ៦១២ ។

ដានី: ហើយខាង៤១៧របស់តា?

សេង: ៤១៧ក៏នៅខាងនេះ ។

ដានី: ដល់ពេលចាប់ផ្តើមបែកបាក់គ្នាថា ចោទគ្នាថាខាងនេះក្បត់ ខាងនោះក្បត់ ចាប់ផ្តើមពីមូល ហេតុអ្វីទៅ?

សេង: អត់ដឹងមូលហេតុអ្វីដែរ ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ នេះផ្ទៃក្នុងរបស់ខាងលើ ។

ដានី: ហើយមួយទៀតទាក់ទងពីការស្លាប់របស់តាសុន សេន ហើយនិងក្រុមគ្រួសារកាត់ បើតាម អ្វីមូលហេតុដែលកាត់ស្លាប់យ៉ាងម៉េចទៅ? ខាងណាអ្នកសម្លាប់កាត់? មូលហេតុអ្វីបាន គេសម្លាប់កាត់?

សេង: កាលហ្នឹងខ្ញុំអត់ដឹងដែរ យើងនៅនេះ ហើយទីតាំងរបស់កាត់នៅលើភ្នំដាច់ខ្សែកពីភ្នំ ខ្ញុំនៅ នេះទីតាំង ហើយកាត់នៅនោះ នៅជាំ ។

ដានី: ពីព្រោះខ្ញុំទៅសម្ភាសន៍នៅខាងអន្លង់វែងអី ភាគច្រើនគេថាតាប៉ូល ពត កាត់អ្នកបញ្ជាឲ្យតា ០៥អ្នកទៅសម្លាប់តាសុន សេន ដោយសារតាសុន សេន កាត់មានបំណងចង់ចូលជាមួយ រាជរដ្ឋាភិបាល ។ កាលនោះខាងបួននៅខាងសំពៅលូន ខាងភ្នំព្រឹក តានី កន, តាស៊ុន ឈុំ

គាត់ចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាល អីចឹងតាប៉ូល ពត គាត់ចាប់សំបុត្របាន ក៏គាត់បញ្ជាឲ្យតា ០៥ ទៅសម្លាប់ នេះខាងអន្លង់វែងគាត់និយាយប្រាប់ខ្ញុំអីចឹង ។ បើតាមអីវិញ អ៊ែយលំយើញថា ម៉េចវិញ?

សេងៈ អាហ្នឹងក្តាប់អត់បានអីចឹង ពិបាកថា ពិបាកនិយាយ តែបើទំនាស់ដៃក្នុងទំនាស់ហើយ តែ ទំនាស់រៀងបុគ្គលទេបើតាមខ្ញុំយល់ ព្រោះអីម្នាក់ម្នាក់តែងតែកាន់ជើងម្នាក់ម្នាក់ អីចឹងខាង តាម៉ុកគេនៅខាងតាម៉ុក គេកាន់ជើងតាម៉ុក ខ្ញុំនៅខាងនេះខ្ញុំកាន់ជើងខាងនេះ ។ អីចឹងអាថ៌ កំបាំងវាមានម្នាក់ៗ ម្នាក់ ។

ដានីៈ បើអាថ៌កំបាំងខាងអីវិញយ៉ាងម៉េចទៅ?

សេងៈ បើអាថ៌កំបាំងខាងខ្ញុំចំពោះប៉ូល ពត ដែលបានបែកគ្នាទៅគាត់មិនបញ្ជាឲ្យតដាច់ខាត គេធ្វើ អីក៏ធ្វើទៅ គេវែកវែកទៅ យើងកុំឲ្យគេ គាត់និយាយតែមួយម៉ាត់ បើយើងតែបែកបាក់គ្នា យើងនឹងរលាយទឹកដី គាត់និយាយតែមួយម៉ាត់ប៉ុណ្ណឹង ហើយខាងខ្ញុំអត់តទេ អត់តសោះ

ដានីៈ គាត់មានបំណងយ៉ាងម៉េច បើគាត់អត់បានន័យថាគាត់ចង់ឲ្យរួបរួមគ្នាវិញ?

សេងៈ ចង់ឲ្យរួបរួមគ្នាវិញ ។

ដានីៈ គាត់មានបាននិយាយអីជាមួយតាម៉ុក យ៉ាងម៉េចដែរអត់ទេ?

សេងៈ ប្រហែលជានិយាយ និយាយហើយអត់ចុះសំរុង ព្រោះតាម៉ុក មនុស្សមាននៈដែរ ដូចៗ ៧ ក៏អីចឹងដែរ ៧៣ គឺតាម៉ុក ហ្នឹងឯងអត់នេះគឺតស៊ូទៀត អីចឹងវែកឆ្មាំហ្នឹងទៀត ។

ដានីៈ បើតាមអី តាម៉ុក ជាមនុស្សមាននៈ?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ បានន័យថាគាត់អត់ស្តាប់គេ ស្តាប់ឯង ។

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ តាម៉ុក ថាកុំចូលរួមយើងតស៊ូវែកទៀត?

សេងៈ វែក គឺប៉ូល ពត ស្តាប់តាម៉ុក ដែរ ។

ដានីៈ ហើយអ៊ែមានប្រសាសន៍បុគ្គលហ្នឹង អ៊ែចង់សំដៅថាទំនាស់ពីណាជាមួយពីណា?

សេងៈ ទំនាស់តាម៉ុក ជាមួយប៉ូល ពត ហ្នឹងតែម្តង ជាមួយតាខៀវ ក្រុមការងាររបស់គាត់ ។

ដានីៈ ទំនាស់តាម៉ុក ជាមួយប៉ូល ពត ។ តាខៀវ ទំនាស់ជាមួយពីណា?

សេងៈ តាខៀវ អាចទំនាស់គាត់ជាអាជ្ញាកណ្តាល ។

ដានីៈ តាខៀវ គាត់អាចទំនាស់ជាមួយតាប៉ូល ពត ឬអាចទំនាស់ជាមួយ តាម៉ុក?

សេងៈ គាត់ជាអាជ្ញាកណ្តាល មូលហេតុតែអាជ្ញាកណ្តាល ដែលគេសង្ស័យថាមួយចូលទៅអាមួយ អាមួយគាំទ្រមួយ ។

ដានីៈ បើតាមការសន្និដ្ឋានរបស់អីវិញ តាខៀវ គាត់ស្លាប់នេះអាចខាងណាជាអ្នកឆ្លើយតបគាត់?

សេងៈ ហ្នឹងដៃជើងរបស់អូនឯងនិយាយមុំព្យាហ្នឹងដៃជើងរបស់អូនឯងនិយាយមុំព្យាហ្នឹង ដៃជើង របស់តា០៥ ។

ដានីៈ អីចឹង?

សេងៈ ព្រោះអីដែលខ្ញុំរស់នៅជាមួយមក តា០៥ និងតាម៉ុក ជាកូនអ្នកដៃស្តាំ តែគាត់មិនទុកចិត្ត តា០៥ ហ្នឹងជាមនុស្សរបស់គាត់ ។

ដានីៈ តាម៉ុក?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ពីមុនមកតា០៥ ជាកូនអ្នក ជាដៃស្តាំរបស់តាម៉ុក?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ហើយតាខៀវ ហើយនិងតា០៥ គាត់ធ្លាប់មានទំនាស់គ្នាដែលអត់?

សេងៈ អត់ អត់មានធ្លាប់ទំនាស់អីឯង ។

ដានីៈ បើតាមអីវិញ ការស្លាប់របស់តាខៀវ នេះដៃជើងរបស់តា០៥ ជាអ្នកសម្លាប់? ជាអ្នក ធ្វើ?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ម៉េចបានអីហ៊ានសន្និដ្ឋានអីចឹង?

សេងៈ ព្រោះកាលនោះខ្ញុំនៅនេះដែរ ដឹងថាពួកអ្នកក្រុមមន្ទីរទៅឆ្លើយតបតាសុន សេន ដឹងដំណឹង អីចឹងដែរ ។

ដានីៈ ពេលដែលគេចាប់តាប៉ុល ពត ហើយតាម៉ុក រៀបចំជាតុលាការប្រជាជនដើម្បីកាត់ទោស តាម៉ុក កាលហ្នឹងអ្វីបានទៅចូលរួម បានដឹងរឿងហ្នឹងអត់?

សេងៈ អត់ទេ អត់បានដឹងដែរកាលនោះ ។

ដានីៈ អត់បានដឹងដែរ?

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ អ៊ីមួយទៀតទាក់ទងពីការបោះឆ្នោតឆ្នាំ៧៨ នៅអូរស្វាយយើងរៀបចំបោះឆ្នោតដែល អត់?

សេងៈ បោះ ។

ដានី: យ៉ាងម៉េចដែលអ្នកអាចរៀបរាប់កន្លែងហ្នឹងតិច?

សេង: បោះហ្នឹងដែលខ្ញុំនិយាយខាងដើមមិញ បោះគាំទ្រសម្តេចនាយកហ្នឹង បោះមានបង្កើតការិយាល័យក្របកន្លែង កន្លែងខ្ញុំបង្កើតមួយ បោះឲ្យសម្តេចនាយកហ្នឹងហើយបានជាប់ជានាយករដ្ឋមន្ត្រី។

ដានី: ឈប់គាំទ្រសម្តេចក្រុមព្រះទៀតហើយ?

សេង: បាទ!

ដានី: ហើយកាលហ្នឹងយើងសមាហរណកម្មហើយឬនៅ បានយើងបោះឆ្នោតហ្នឹង?

សេង: នៅទេ ។

ដានី: តែយើងបង្កើតការិយាល័យ ។

សេង: ៧៨នេះ?

ដានី: ៧៨មុនសមាហរណកម្ម កាលហ្នឹង តាម៉ុក នៅលើនៅឡើយ តែកាលហ្នឹងយើងមានរៀបចំបោះឆ្នោតទេ?

សេង: បោះឆ្នោត ។

ដានី: បោះឆ្នោតហើយខាងក្រុមតាម៉ុក ស្ទាក់បាញ់?

សេង: ហ្នឹងហើយ ក្រុមតាម៉ុក ស្ទាក់បាញ់ពួកខ្ញុំទៅពីនេះ មានរបួស ។

ដានី: តែហិបឆ្នោតបានបញ្ជូនទៅអត់?

សេង: បានបញ្ជូនទៅ អត់យកបានទេ ។

ដានី: តែគាត់ស្ទាក់បាញ់?

សេង: បាទ!

ដានី: ចុះការចរចារក្ខា ហើយខាងក្រុមតាម៉ុក ចោទថាខាងប៉ុល ពត ចរចារជាមួយខាងរដ្ឋាភិបាល ហើយប៉ុល ពត ចោទថាខាងតាម៉ុក ចរចារ ហើយយ៉ាងម៉េចៗ អ្វីមានដឹង?

សេង: វាកាលនោះវាលំបាកដែរ គាត់មានកំនិតមួយដូចខ្ញុំប្រាប់អីចឹង កំនិតគាត់កុំឲ្យត កុំឲ្យវ៉ៃ កំនិតគាត់អាចចូលរដ្ឋាភិបាលហ្នឹងហើយ បានគាត់មានកំនិតអីចឹង ហាមកុំឲ្យត ហើយមុននឹងគាត់នេះគាត់ផ្តាំផ្តើរដូចខ្ញុំនិយាយខាងដើមអីចឹង ថាយើងខ្មែរទាំងអស់គ្នាបើសិនខ្មែរទាំងអស់គ្នាយើងបាត់ទឹកដីហើយ ដូចកាលពីកម្ពុជាក្រោមអីចឹង អីចឹងយើងត្រូវរួបរួមគ្នា នេះដែលសំដីរបស់គាត់ ។ ហ្នឹងកាលគាត់ហៅទៅរៀនសូត្រ ទៅប្រជុំ តែនិយាយអីចឹង ហើយក្រោយមកទៀតក៏អីចឹងដែរ ដល់ពេលយូរៗ ទៅពួកខ្ញុំកិតយើញផ្តាច់ចូលរដ្ឋាភិ

បាល ហ្នឹងអស់មេហើយ មេក៏គេតាមចាប់ដែរ អីចឹងនៅកូនតូចៗ វាមិនកើតទេ ។
កាលនោះតាជុំ ជាតិ, តាកែវ ក៏មានឈ្មោះនៅក្នុងគេតាម ។

ដានី: ដាច់ខ្លួនចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាល អ្វីដាច់ចូលនៅហ្នឹង ឬក៏ភៀសទៅណាដែលកាលនោះ?

សេង: អត់មានភៀសទៅណា ដាច់នៅហ្នឹងហើយនៅហ្នឹងទៀត ។

ដានី: ដល់ពេលដាច់ហើយអីទទួលមុខនាទីជាអីទៅ?

សេង: កាលនោះខ្ញុំអត់មានអី ដូចខ្ញុំប្រាប់អីចឹងខ្ញុំនៅទទួលខាងឃុំ នៅរងឃុំ ។

ដានី: កាលហ្នឹងប៉ុន្មាននាក់យើងដាច់ដំបូង?

សេង: ដាច់ដំបូងវាប៉ុន្មានទេ ដាច់ដំបូងចូលតែ៣០ នាក់ទេ រួចពី៣០ គឺប្រពន្ធច្រើន ។

ដានី: ដាច់មកដំបូងមានឃុំអូរស្វាយ អីទទួលក្នុងឃុំហ្នឹងហើយ?

សេង: បាទ!

ដានី: កាលហ្នឹងមេឃុំ?

សេង: មេឃុំដែល ខ្ញុំរងគេ ។

ដានី: រងទី១?

សេង: បាទ!

ដានី: ទី២?

សេង: ទី២អត់មានទេ មានតែខ្ញុំតែម្តង ។

ដានី: តែ២នាក់?

សេង: បាទ!

ដានី: អ្វីបានទៅលេងស្រុកវិញឆ្នាំណា?

សេង: ខ្ញុំទៅលេងសមាហរណកម្មហើយទៅស្រុក ។

ដានី: សមាហរណកម្មហើយបានទៅស្រុក?

សេង: បាទ!

ដានី: ទស្សនាហ៍បានទៅទៀតដែលអត់?

សេង: ទៅញ៉យ តែទៅម្តងៗ វាអស់លុយច្រើនទៅ យូរៗ ថាខ្ញុំនេះពេករកលុយគិតតែទៅលេង
ស្រុក ។

ដានី: ឥឡូវមានទូរស័ព្ទហើយយើងអាចទាក់ទង?

សេង: បាទ! ហើយស្រុកផ្សេងគ្នាទៀត ដល់ពេលទៅខាងកើតក៏អស់ច្រើន ទៅខាងលិចនោះក៏
អស់ច្រើន ។

ដានី: អីកាលយើងពីយើងនៅសង្រ្គាម អីចុះទៅជ្រៅក្នុងក្រុមគ្រួសារមិនសូវបានជួបគ្នាទេ?

សេង: បាទ!

ដានី: រយៈពេលប៉ុន្មានបានយើងជួបជុំគ្នាម្តង?

សេង: វាអត់ទៀងដូចខ្ញុំថាអីចឹង ជួនកាល៣ខែ ជួនកាល៦ខែ ជួនកាល១ឆ្នាំ ជួនកាលក៏២ឆ្នាំ ។

ដានី: ដល់ពេលយើងធ្វើសមាហរណកម្មចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាលហើយ យើងនៅជុំគ្នា?

សេង: បាទ! យើងនៅជុំគ្នា ។

ដានី: ពេលដូចជាធ្វើស្រែ ធ្វើចំការ យើងបានជំនុំគ្នាកូនចៅ ប្តីប្រពន្ធជំនុំគ្នាថាត្រូវធ្វើអី ដាំអី យើងបានជំនុំគ្នាច្បាស់លាស់ដែរ?

សេង: ហ្នឹងក្នុងសង្គមគ្រួសារទាល់តែពិភាក្សាគ្នាបានធ្វើទៅចុះសំរុងគ្នា ។

ដានី: ថាត្រូវដាំដំណាំនេះ ដាំដំណាំនោះយើងនិយាយគ្នា?

សេង: បាទ!

ដានី: កូនចៅក៏អីចឹងដែរ ខុសៗហ៍ជួបជុំគ្នា និយាយគ្នាអីដែរនៅក្នុងគ្រួសារ?

សេង: កូនចៅខ្ញុំអត់សូវមក ជួនកាលចៅមក ។

ដានី: ច្រើនពេលជួបជុំគ្នា ច្រើនជំនុំគ្នារឿងអីទៅក្នុងគ្រួសារអី?

សេង: ច្រើនដដែកគ្នាលេងរឿងធ្វើស្រែ ធ្វើចំការ ។

ដានី: អីទាក់ទងពីញាតិមិត្តបងប្អូន កាលយើងនៅសង្រ្គាម ការរាប់អាន ការស្និទ្ធស្នាលគ្នាយ៉ាងម៉េចដែរ? ហើយបន្ទាប់ពីយើងសមាហរណកម្មហើយ យើងមានស្រែ មានដូះរៀងៗខ្លួន ប្រកបមុខរបររៀងៗខ្លួន ភាពស្និទ្ធស្នាល ការរាប់អានគ្នាខុសគ្នាម៉េចដែរ?

សេង: អត់ខុសទេ វាខុសប្លែកតិចៗ កាលពីដើមដែលយើងនៅក្នុងបូកលំបាកដូចគ្នា ពួកខ្ញុំស្រឡាញ់គ្នា ហើយគោរពគ្នា អត់ចេះប្រមាថមើលឆាយគ្នាទេ ។ បើប្រមាថមើលឆាយគ្នា រស់នៅជាមួយគ្នាអត់បានទេ ហើយកាលនោះសុទ្ធតែមានអំណាចរៀងៗខ្លួន ។

ដានី: សុទ្ធតែមានកាំភ្លើង?

សេង: សុទ្ធតែមានកាំភ្លើង បើយើងមិនស្តាប់គ្នា មិនគោរពគ្នាមិនអាចនៅជាមួយគ្នាបាន អីចឹង កាលនោះគោរព មានអីចែកគ្នាទទេដូចថារបស់ហ្នឹងគ្មានតម្លៃ តែមកឥឡូវវាខុសប្លែកដែរ របស់អីក៏លុយ ខុសត្រង់ហ្នឹងតិច តែជាប្រពៃណីនៅតែចែកតែដូចជាជារាវ ។

ដានី: វារាវខុសគ្នាតិច ឥឡូវគេចែកលុយ របស់មានតម្លៃលក់ដូរធ្វើមានបាន ។

សេង: បាទ!

ដានី: អ្វីទាក់ទងពីទំនាក់ទំនងខាងក្រុមគ្រួសារអ្វីស្រីវិញ កាលពីយើងសម័យសង្គ្រាម ការទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាប់លាប់ដែរ ឬក៏យ៉ាងម៉េច? ក្រោយពីយើងផ្តាច់ខ្លួនហើយយើងបានទៅលេងស្រុក ទំនាក់ទំនងក្នុងគ្រួសារយើងយ៉ាងម៉េចដែរ? ខុសប្លែកពីគ្នាមុនអីយ៉ាងម៉េចដែរ?

សេន: តាមការពិតវាខុសប្លែកហើយ កាលពីនៅសង្គ្រាមបងប្អូនដឹងថានៅរស់មែនពិត តែអត់ហ៊ានទាក់ទង មកឥឡូវនេះទាក់ទងដូចមុនឯងថាអីចឹង ទូរស័ព្ទរាល់ពេលវេលា ពេលណាដែលចង់ជួបគ្នានឹកទាក់ទងមក ។

ដានី: ហើយមួយទៀតទាក់ទងពីរឿងទំនៀមទំលាប់ ប្រពៃណី សាសនាវិញ កាលសម័យយើងតស៊ូ កាលយើងផ្តាច់ប្តូរទឹកនៃន យើងតស៊ូលើភ្នំ សម័យមិនទាន់ផ្តាច់ខ្លួន ទាក់ទងពីទំនៀមទំលាប់ ប្រពៃណី សាសនា វាខុសពីយើងផ្តាច់ខ្លួនហើយ យើងចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាល យើងតាមប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់សាសនា ខុសគ្នាម៉េចដែរ?

សេន: ខុសគ្នាត្រង់ចេះ យើងខ្មែរយើង ប្រពៃណីពីមុនមកអត់ចោល អីចឹងកាលនៅនោះអត់មានលោក មានវត្តទេ តែយើងនៅគោរព ពេលនៅយើងត្រូវធ្វើអត់មានលោកទេ តាមភាពស្រស់ៗ ហ្នឹងមនុស្សជាប្រព័ន្ធ ហើយកាលនោះមិនមែនមនុស្សភិក្ខុទេ រាប់ម៉ឺនដូចគ្នា តែធ្វើបុណ្យតាមស្រស់ៗ យើងគោរពស្រស់ ដល់ពេលឥឡូវយើងមានវត្ត យើងចាប់ផ្តើមរក្សាប្រពៃណីរបស់យើងវិញ ។ ទាហានដូចជាវត្តយើងរួមគ្នាបង្កើតមកវិញ ហើយយើងរក្សាប្រពៃណីរបស់យើង អីចឹងការអប់រំ ការទូន្មានអីមកចេះតែលើកយកមកឲ្យយើងមើលឃើញពីប្រពៃណីរបស់យើង ។

ដានី: អ្វីឥឡូវយើងមានដូចថាខាងជំនឿ ខាងសាសនាផ្សេងៗ នៅក្នុងភូមិយើង ហើយបងប្អូនពូមីនដែលកាត់ធ្លាប់ជាអតីត កាត់មានជឿ មានចូលទៅខាងសាសនាផ្សេងៗ ដែលអត់?

សេន: បើតាមកន្លែងខ្ញុំនេះអត់មានទេ បើក្នុងឃុំមាន មានពីដើម១០ គ្រួសារជាង ឥឡូវធ្លាក់ចុះទៅវិញ ។

ដានី: ហ្នឹងសាសនាអីកេ?

សេន: សាសនាយេស៊ូ-ឥស្លាម ។

ដានី: យេស៊ូ ឬក៏ឥស្លាម?

សេន: ហ្នឹងយេស៊ូនៅក្នុងឥស្លាមដែរ?

ដានី: យេស៊ូផ្សេង ឥស្លាមខាងចាម ។

សេន: ខាងចាមអត់ទេ ខាងយេស៊ូមាន ។

ដានី: តែឥឡូវធ្លាក់វិញ?

សេង: ពីដើម១០ គ្រួសារជាង ឥឡូវវាធ្លាក់ចុះនៅ៦-៧គ្រួសារ ។

ដានី: ១០ គ្រួសារហ្នឹងគេត្រឡប់មកខាងព្រះពុទ្ធវិញ?

សេង: បាទ! អាហ្នឹងបច្ច័យអាក្រក់បំផុត ដែលយើងធ្លាប់កាន់សាសនាព្រះពុទ្ធហើយយើងមានបងប្អូន ដល់បងប្អូន ខ្លាហរណ៍ថាខ្ញុំជាឪពុកគេ ដល់ពេលកូនខ្លះកាន់យេស៊ូ ខ្លះកាន់ព្រះពុទ្ធ ដល់ពេលនោះវាមកទាស់គ្នា ហើយគេអ្នកបងគេមានការបង្រួបបង្រួមពន្យល់ឲ្យវិលមកកន្លែងដើមវិញ អីចឹងវាអត់វិល វាត្រូវបែកបាក់បងប្អូន ហ្នឹងចំពោះជំនឿសាសនា ។ បើអបិយជំនឿអ្នកអាមអាហ្នឹងមាន បត់បែនតាមកាលៈទេសៈ ។

ដានី: អ៊ីចឹងទៀតទាក់ទងពីសេរីភាពការជឿតាមគណបក្សនយោបាយវិញ កាលពីយើងមុនផ្តាច់ខ្លួន កាលយើងនៅតស៊ូ សេរីភាព ការជឿប្រកាន់បក្សនយោបាយ វាខុសពីគ្នាយ៉ាងម៉េចដែរ? ពេលដែលយើងសមាហរណកម្មហើយ ទាក់ទងការជំនឿ ការប្រកាន់បក្សនយោបាយ?

សេង: បើខ្ញុំនិយាយ កន្លែងខ្ញុំឈរចុះឆ្នោត២អាណត្តិហើយ អីចឹងមុនអត់និយាយទេ ពីមុនមកក៏ខ្ញុំកាន់ធំដែរ តែអត់និយាយ មកនេះកាន់២អាណត្តិចូល៣អាណត្តិហើយ កន្លែងឃុំខ្ញុំអត់សូវមានផ្សេងៗទេ ។ អីចឹងមូលហេតុអី មូលហេតុមើលឃើញពីការពិតប្រាកដយ៉ាងម៉េចៗ អ្នកណាធ្វើ អ្នកណាមិនធ្វើ ហើយយ៉ាងម៉េចៗគេមើលឃើញ ហើយមូលហេតុអីមើលឃើញ នៅកន្លែងខ្ញុំនិយាយពីអាថ៌កំបាំង ពីដំបូងមាន១២០ គ្រួសារដូចខ្ញុំជំរុំអីចឹង អីចឹងហើយក្រោយមកទៀតខាងតាកែវ, ខាងកំពត, ២៤ខេត្ត-ក្រុង ។ អីចឹង២០ គ្រួសារ ឥឡូវ មកកើត៨០០ គ្រួសារ អីចឹងហើយតាមរយៈហ្នឹង តាមការមើលឃើញអីចឹង នៅកន្លែងនេះខ្ញុំដូចជាចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យមួយអីចឹង គេតែងតែស្តាប់ខ្ញុំ ស្តាប់យ៉ាងម៉េច ព្រោះទឹកដីបានដោយសារខ្ញុំ ទឹកដីគេមុនៗគេស្តាប់ខ្ញុំ ដល់ពេលគេចេញទៅ គេប្រគល់ឲ្យខ្ញុំ ខ្ញុំយកមកបែកអ្នកអត់ ។

ដានី: អីចឹងហើយខាងឃុំអីភាគច្រើននៅគណបក្សប្រជាជន?

សេង: បាទ! គណបក្សប្រជាជន ។

ដានី: តែមានខាងគណបក្សប្រឆាំងដែរ?

សេង: មាន ។

ដានី: មាន?

សេង: មានតិចតួច ។

ដានី: ហ្នឹងខាងគណបក្សសង្គ្រោះជាតិ?

សេង: តែតាមការពិតដល់ពេលហើយរកមុខគាត់មិនឃើញទេ ខ្ញុំហារណ៍ថាគណបក្សសង្គ្រោះជាតិ គណបក្សហ៊ុនស៊ីប៊ិច ដល់ពេលក្រៅពីហ្នឹងអ្នកទៀតៗមិនដែលចូលមកឃើញមុខផង គាត់ ចេះតែដាក់ទៅមានសំលេងហើយ ។ ដល់ពេលខ្ញុំពិនិត្យមើលទៅឃើញគាត់មិនចេះអក្សរ អ៊ីចឹងមិនដឹងអ្នកណា ឃើញចេះតែដាក់ទៅ ។

ដានី: អំពាក់ព័ន្ធពីរឿងដីធ្លី ទាក់ទងពីបញ្ហាដីធ្លី វាមានបញ្ហាអីដែលអត់ទេនៅក្នុងឃុំអី?

សេង: ចេះតែមានហើយ បញ្ហាដីធ្លីមាន តែដំណោះស្រាយយើងចេះតែដោះទៅ ដោះៗទៅវា ឃើញថា វាមិនមានអីក្នុងរដ្ឋពាក់ព័ន្ធទេ វាចេះតែរួចៗទៅ កន្លែងយើងឈានទៅស្រួល

ដានី: បញ្ហាដីធ្លីច្រើនពាក់ព័ន្ធភាគីណាជាមួយភាគីណាទៅ?

សេង: ខ្ញុំនៅនេះខ្ញុំអត់ចង់និយាយទេ ទី១ក្រុមហ៊ុន ទី២ខាងហានក៏អីចឹងដែរ គាត់ច្រើនតែវាតទី អត់តាមច្បាប់ ខ្ញុំហារណ៍ច្បាប់ថាចែងមកបន្ទាយមានទំហំប៉ុន្មាន ហើយមានប៉ុន្មានគ្រួសារ ដែលត្រូវប្រកប ដល់ហើយគាត់ច្រើនតែលោភ ដល់លោភទៅវាប៉ះអាសាមញ្ញ ។

ដានី: របស់ប្រជាជន?

សេង: ដល់យើងអ្នកគ្រប់គ្រងខំដោះស្រាយ ដល់ដោះស្រាយនិយាយស្តាប់គ្នាបាន វាអត់សូវមាន បញ្ហាអី ។

ដានី: ឥឡូវអត់សូវមានបញ្ហាទេ?

សេង: អត់មាន ខ្ញុំខំដែរ ខ្ញុំក្នុងនាមខ្ញុំដឹកនាំ ខំដោះស្រាយឲ្យប្រជាពលរដ្ឋមានជំនឿ ទាល់តែខំ កន្លែងខ្ញុំនេះឃុំបានប្តឹងរឹតភូមិចំនួនមួយពាន់គ្រួសារជាង ។

ដានី: នៅសល់ប៉ុន្មានទៀត?

សេង: មួយពាន់គ្រួសារជាងនៅសល់ខ្ពង់៥០០ គ្រួសារជាងទៀត ។

ដានី: អីចឹងឃុំនេះមានទាំងអស់ប៉ុន្មាន? សរុបទាំងអស់?

សេង: មួយឃុំបើនិយាយរួមទៅវាមាន១៧២១ គ្រួសារ ។

ដានី: មានចំនួនប្រជាជនសរុបប៉ុន្មាន?

សេង: ប្រជាជនសរុបមានចំនួន៦៧៥៨ គ្រួសារ ។

ដានី: ៦៧៥៨នាក់?

សេង: បាទ!

ដានី: អតីតប្រហែលប៉ុន្មានទៅ?

សេង: អតីតបើខ្ញុំនៅនេះគឺច្រើន តែទាំងនោះ ទាំងអីវា២០ ភាគរយ ។

ដានី: តិចដែរ?

សេង: តិច ។

ដានី: មានប្រហែលតែ២០ ភាគរយទេ ទូទាំងភូមិ?

សេង: បាទ!

ដានី: ចុងក្រោយទាក់ទងពីប្រវត្តិសាស្ត្រវិញ ដូចជាកាលពីសម័យយើងតស៊ូ សម័យសង្គ្រាម កាលហ្នឹងស្រុកភូមិយើងនៅសុទ្ធតែព្រៃ អត់មានរីកចំរើន អភិវឌ្ឍន៍ដូចឥឡូវ មានភូមិ មានផ្លូវថ្នល់ មានស្រែ មានចំការទេ ដូចជាក្មេងៗកើតក្រោយប្រហែលជាអត់បានដឹងថា កាលពីសម័យតស៊ូវាយវ័ងម៉េច? លំបាកឬស្រួលយ៉ាងម៉េចខ្លះ? អីចឹងទាក់ទងពីការ សរសេរប្រវត្តិសាស្ត្រដូចពួកខ្ញុំអ្នកចងក្រង អ្នកស្រាវជ្រាវ អ្នកសរសេរ បើតាមយោបល់ អ្នកយើងគួរយកប្រវត្តិសាស្ត្រហ្នឹងដាក់បញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីសិក្សារ ឲ្យកូនចៅជំនាន់ក្រោយ បានរៀន បានសូត្រនៅតាមសាលា ជាពិសេសនៅក្នុងតំបន់អន្លង់វែង ត្រពាំងប្រាសាទ យើង? គួរតែឲ្យក្មេងៗជំនាន់ក្រោយបានរៀន បានយល់ដឹងពីប្រវត្តិជាប់ៗ ពីមុនដែល ធ្លាប់តស៊ូ ឆ្លងកាត់សង្គ្រាម ហើយក្រោយមកយើងកកើតជាភូមិ-ស្រុក អភិវឌ្ឍន៍មកដល់ ឥឡូវនេះ? បើតាមយោបល់អ្នកគួរតែបញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីសិក្សារដែលអត់ទេ?

សេង: បើតាមខ្ញុំអាហ្នឹងកុំឲ្យបាត់ កុំឲ្យបាត់ប្រពៃណី ការតស៊ូទោះបីជាខុស ទោះបីត្រូវឲ្យមាន ប្រវត្តិ ដើម្បីក្មេងជំនាន់ក្រោយដឹងថាឯករាជ្យមកប៉ុណ្ណោះដោយសារអី? ដោយសារមាន អ្នកតស៊ូបម្រើអត់ ហ្នឹងវាត្រឹមត្រូវដែរ បើបញ្ចូលប្រវត្តិសាស្ត្រ តែខ្ញុំវាមិនចេះដឹងជ្រៅ ជ្រះទេ គ្រាន់តែប្រវត្តិសាស្ត្រវាតែងតែមានខុស មានត្រូវ ។ ទី១ អ្នកកាន់អំណាចមួយៗ អ្នកចាញ់ហ្នឹងវាអត់ អ្នកឈ្នះមានប្រវត្តិសាស្ត្រ ។

ដានី: ពីព្រោះប្រវត្តិសាស្ត្រយើងសរសេរពីមួយជំនាន់ៗ ជំនាន់មួយដុតទៅបានយើងចាប់ផ្តើម សរសេរ ដុតមួយជំនាន់សរសេរ សរសេរតាមមក ។ ពីព្រោះយើងមិនអាចសរសេរភ្លាម ៗឲ្យទាន់បង្រៀនបានភ្លាមៗទេ អីចឹងទាល់តែវាដុតដូចជាការដុតសមាហរណកម្ម៧៨ ដុតមកយើងចាប់ផ្តើមកសាងឥឡូវ អីចឹងយើងសរសេរពីអតីត អីចឹងបច្ចុប្បន្ននេះអាច សរសេរទៅក្រោយទៀត បន្តៗទៀត ។

សេង: បាទ!

ដានី: ដោយសារថ្ងៃហើយអីមិនទាន់ពិសារបាយ អីចឹងខ្ញុំដូចជាអស់សំនួរអីត្រូវសួរនាំអីទៀត ហើយ អីចឹងអីមានអីចង់បញ្ជាក់បន្ថែមនៅអ្វីដែលខ្ញុំអត់បានសួរនាំអីទេ?

សេងៈ អត់មានអីបញ្ជាក់ទៀតទេ បង្អួចតែងយកមកស្រាវជ្រាវប្រវត្តិសាស្ត្រ អីចឹងខ្ញុំនិយាយប្រាប់
ពីប្រវត្តិដែលយើងរស់នៅជាខ្មែរ ហើយកន្លងទៅវាលំបាកស្រួលយ៉ាងម៉េច ហើយក្នុងមួយ
សង្គមៗ វាតែងតែប្រែប្រួលហើយ ។

ដានីៈ អីចឹងខ្ញុំអរគុណអីច្រើនដែលចំណាយពេលវេលាដល់បទសម្ភាសន៍ជាមួយខ្ញុំ ទាក់ទងពីបទពិសោធន៍
ជីវិតដែលអ្វីៗកាត់មក ។

សេងៈ បាទ!

ដានីៈ ខ្ញុំអរគុណអីច្រើន ។

ចប់